

Új kezdet Európa számára: a munkahelyteremtés, a növekedés, a méltányosság és a demokratikus változás programja

Politikai iránymutatás

a hivatalba lépő következő
Európai Bizottság számára

Nyitóbeszéd

az Európai Parlament
plenáris ülésén

Jean-Claude Juncker

jelölt az Európai Bizottság
elnöki posztjára

Strasbourg, 2014. július 15.

Mozgásba hozzuk Európát

Jean-Claude JUNCKER
megválasztott elnök
Európai Parlament előtt
elhangzott beszédének
fő üzenetei

Felszólalás

az Európai Parlament plenáris
ülésén a biztosi testületről szóló
szavazás előtt

Strasbourg, 2014. október 22.

Jean-Claude Juncker

az Európai Bizottság
elnöki posztjának jelöltje

**Új kezdet Európa számára:
a munkahelyteremtés, a növekedés,
a méltányosság és a demokratikus
változás programja**

Politikai iránymutatás a hivatalba lépő következő
Európai Bizottság számára

Nyitóbeszéd az Európai Parlament
plenáris ülésén

Strasbourg, 2014. július 15.

Új kezdet Európa számára: a munkahelyteremtés, a növekedés, a méltányosság és a demokratikus változás programja

Politikai iránymutatás a hivatalba lépő következő Európai Bizottság számára

Az elmúlt években Európa a II. világháború óta legnagyobb pénzügyi és gazdasági válságot szenvedte el. Az uniós intézményeknek és a nemzeti kormányoknak példa nélküli intézkedéseket kellett hozniuk a tagállamok gazdaságának stabilizálása, államháztartások konszolidálása és annak megelőzése érdekében, hogy a több évtizedes európai integráció eredményei kárba vesszenek. A legrosszabbat sikerült elkerülnünk. A belső piacot és az euróövezet integritását megőriztük. Európában lassan, de biztosan visszatér a gazdasági növekedés és a bizalom.

A válság azonban okozott károkat: több mint 6 millióan veszítették el munkahelyüket. A fiatalok körében a munkanélküliség rekordmagasságot ért el. Számos tagállam még mindig messze van a fenntartható növekedéstől és a beruházások megfelelő szintjétől. Több országban történelmi mélypontra van az európai projektbe vetett bizalom.

A válság alatti intézkedéseket ahhoz a helyzethez lehetne hasonlítani, mint amikor egy égő repülőgépet repülés közben próbálnak megjavítani. Az általános sikerek ellenére vétettünk hibákat. Hiányzott a társadalmi igazságosság. A demokratikus legitimitás sérült azzal, hogy több új eszközt az Európai Unió jogi keretén kívül kellett létrehozni. A válságkezelésre összpontosító évek után Európa még mindig nem áll készen arra, hogy a globális kihívásokat leküzdje, legyen szó a digitális korról, az innovációért és a készségekért folytatott versenyről, a természeti erőforrások szűkösségéről, az élelmiszerbiztonságról, az energia költségeiről, az éghajlatváltozás hatásairól, a népesség elöregedéséről, illetve az Európa külső határain fennálló szegénységről és szenvedésről.

A 2014. májusi európai parlamenti választásokat követően, belépve az új jogalkotási ciklusba **eljött az ideje egy új megközelítésnek.**

Az Európai Bizottság elnökjelöltjeként kulcsfeladatomban tartom, hogy a válság után építsük újjá a hidakat Európában, állítsuk helyre az európai polgárok bizalmát, összpontosítsunk a gazdaságunk és társadalmunk előtt álló legfontosabb kihívásokkal kapcsolatos szakpolitikákra, és a közösségi módszer alapján erősítsük meg a demokratikus legitimitást.

Az Európai Néppárt listavezetőjeként - Martin Schulz (Európai Szocialisták Pártja), Guy Verhofstadt (Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért és az Európai Demokrata Párt), Ska Keller és José Bové (Európai Zöld Párt), valamint Alexis Tsipras (Az Európai Baloldal Pártja) mellett - az európai parlamenti választások előtt

folytatott kampányt követően 2014. június 27-én az Európai Tanács személyemet javasolta az Európai Bizottság elnökjelöltjeként. E javaslattal az Európai Tanács - az Európai Parlament képviselőivel folytatott megfelelő konzultációt követően - figyelembe vette az európai parlamenti választások eredményét, amely szerint pártom szerezte meg a legtöbb mandátumot.

Első alkalommal jött létre közvetlen kapcsolat az európai parlamenti választások eredménye és az Európai Bizottság elnökjelöltjére irányuló javaslat között. Mindez az Európai Parlament évtizedek óta hangoztatott felhívásaira ad választ. Az európai döntéshozatali eljárások demokratikus legitimitása e kapcsolat révén egy igencsak lényeges elemmel bővült, a parlamentáris demokrácia szabályainak és gyakorlatainak megfelelően. E kapcsolat egyedülálló esélyt ad az újrakezdetésre is.

A választási kampány konfrontációi után szükségünk van az együttműködésre. Az ellentéteink ellenére az európai szinten megoldandó prioritások tekintetében széles körű az egyetértés. Az európaiak érdekében megvalósítandó célok tekintetében Önökkel együttműködve széles körű egyetértést akarok kialakítani az uniós intézmények között. Szavainkat tetteknek kell majd követnie: a megállapodás szerinti célokat meg is kell valósítanunk.

Ezért - az újonnan megválasztott Európai Parlament valamennyi képviselőcsoportjával folytatott eszmecserét követően - javaslom az Európai Unió megújítását **a munkahelyteremtés, a növekedés, a méltányosság és a demokratikus változás programja alapján.** E program azokra a területekre összpontosít, ahol az Európai Unió tényleges változást érhet el.

Menetrendem **tíz szakpolitikai területre** fókuszál. A hangsúlyt e tíz terület eredményeire helyezem. Ezen túl az egyéb szakpolitikai területeket a tagállamokra bízom, amelyek legitimebbek és felkészültebbek ahhoz, hogy hatékony szakpolitikai válaszokat adjanak nemzeti, regionális vagy helyi szinten, összhangban a szubszidiaritás és az arányosság elvével. **Olyan Európai Uniót szeretnék, amely a nagyobb dolgok tekintetében nagyobb szerepet vállal, a kisebb dolgok tekintetében pedig kisebbet.**

A munkahelyteremtés, a növekedés, a méltányosság és a demokratikus változás programja szerint az alábbi tíz szakpolitikai területtel kell foglalkozni:

1. Új lendület a foglalkoztatásnak, a növekedésnek és a beruházásoknak

A Bizottság elnökeként az első prioritás számomra Európa versenyképességének megerősítése és a beruházások ösztönzése a munkahelyteremtés céljából. Mandátumom első három hónapjában - és az Európa 2020 stratégia felülvizsgálata keretében - egy ambiciózus **munkahely-teremtési, növekedési és beruházási csomagot** kívánok előterjeszteni.

Nem hiszem, hogy a folyton növekedő adóssághegyekre alapozva fenntartható növekedést sikerül kialakítanunk: ezt a válság alatt megtanult leckét kell most hasznosítanunk. Azt is jól tudom, hogy a munkahelyeket nem a kormányok és az uniós intézmények teremtik meg, hanem főleg a vállalkozások. Hiszem azonban, hogy jobban ki tudjuk használni a közös uniós költségvetést és az Európai Beruházási Bankot (EBB). Ezeket az uniós szinten rendelkezésre álló közpénzeket a reálgazdaságba való magánbefektetések ösztönzésére kell fordítanunk. Intelligens beruházásokra, nagyobb összpontosításra, kevesebb szabályozásra és nagyobb rugalmasságra van szükségünk ezen közpénzek felhasználásakor. Véleményem szerint mindez lehetővé teszi számunkra, hogy **az elkövetkező három évben akár 300 milliárd eurót mozgósítsunk a reálgazdaságba eszközölt állami és magánbefektetések céljaira.**

Ennek érdekében javítani kell a beruházási környezetet és meg kell erősíteni a forráskihasználást. Az EBB-nek és a Bizottságnak fokoznia kell és ki kell bővítenie a projektek előkészítését. Azonosítani és támogatni kell azon új, fenntartható és munkahelyteremtő projekteket, amelyek segítenek helyreállítani Európa versenyképességét. Ahhoz, hogy valódi projektek valósulhassanak meg, hatékonyabb pénzügyi eszközöket kell kialakítanunk, köztük a nagyobb kockázati kapacitású kölcsönök és garanciák formájában. Meg kell fontolni az EBB további tőkénövelését.

E többletberuházásoknak a következőkre kell összpontosítaniuk: **infrastruktúra, különösen a széles sávú hálózatok és energiahálózatok, valamint közlekedési infrastruktúra az ipari központokban; oktatás, kutatás és innováció; valamint a megújuló energia és az energiahatékonyság.** Jelentős összegeket kell az olyan projektek számára továbbítani, amelyek segítenek a fiatal generációnak abban, hogy ismét méltó munkahelyet találjanak, kiegészítve így azokat az erőfeszítéseket, amelyek az **ifjúsági garanciával** kezdődtek el, amelynek végrehajtását fel kell gyorsítani és fokozatosan kibővíteni.

A **többéves pénzügyi keret 2016 végére tervezett félidős felülvizsgálatát** arra kell használni, hogy az uniós költségvetést a munkahelyteremtés, a növekedés és a versenyképesség felé orientáljuk.

A nemzeti költségvetéseknek a növekedés és a beruházás tekintetében való felhasználását illetően tiszteletben kell tartanunk - az Európai Tanács 2014. június 27-i megerősítésének megfelelően - **a Stabilitási és Növekedési Paktumot**, mindeközben a lehető legjobban kihasználva a 2005-ben és 2011-ben megreformált paktum hatályos szabályaiban rejlő rugalmasságot. Az ambiciózus munkahely-

teremtési, növekedési és beruházási csomagom részeként konkrét iránymutatást szándékozok közzétenni.

A munkahelyteremtés, a növekedés és a beruházás csak akkor tér vissza Európába, ha megteremtjük **a megfelelő szabályozási környezetet, és támogatjuk a vállalkozói környezetet és a munkahelyteremtést**. Nem szabad az innovációt és a versenyképességet túlzottan előíró jellegű és túl részletes szabályozással visszafognunk, főleg akkor, amikor a kis- és középvállalkozásokról (kkv-k) van szó. A kkv-k gazdaságunk gerincét képezik, Európában az új munkahelyek több mint 85%-át teremtik meg. Fel kell őket oldanunk a túlzott terhet jelentő szabályozás alól. Ezért szándékozom a minőségi jogalkotással járó felelősséget a Bizottság egyik alelnökére ruházni, és megbízni ezen alelnököt azzal, hogy a Parlamenttel és a Tanáccsal együtt európai és nemzeti szinten is azonosítsa a bürokrácia azon részét, amelyet a munkahely-teremtési, növekedési és beruházási csomagom részeként gyorsan meg lehet szüntetni.

2. Az összekapcsolt digitalizált egységes piac

Hiszem, hogy sokkal jobban ki kell használnunk a digitális technológiák kínálta lehetőségeket, amelyek nem ismernek határokat. Ennek megvalósításához vennünk kell a bátorságot, hogy a távközlési szabályokban, a szerzői jogokról szóló és az adatvédelmi jogszabályokban, a rádiófrekvenciák kezelésében és a versenyszabályok alkalmazásában megszüntessük a nemzeti elkülönülést.

Ha ezt megtesszük, biztosíthatjuk, hogy az európai polgárok hamarosan Európa szerte roamingdíjak fizetése nélkül tudják használni mobiltelefonjaikat. Biztosíthatjuk, hogy a fogyasztók elektronikus eszközeikkel Európában bárhol, határoktól függetlenül hozzáférjenek a szolgáltatásokhoz, zenéhez, filmekhez és sporteseményekhez. Olyan egyenlő versenyfeltételeket teremthetünk, amelyek között az Európai Unió területén terméket vagy szolgáltatást nyújtó vállalkozásokra azonos adatvédelmi és fogyasztóvédelmi szabályok vonatkoznak, függetlenül attól, hogy szerverük hol található meg. **Egy összekapcsolt digitalizált egységes piac létrehozásával akár 250 milliárd eurónyi növekedési többletet is elérhetünk a következő Bizottság mandátuma során**, egy élénk tudásalapú társadalmat és több százezer új munkahelyet teremtve, főként a fiatal munkavállalók számára.

Ennek eléréséhez mandátumom első hat hónapjában **ambiciózus jogalkotási lépéseket tervezek egy összekapcsolt digitalizált egységes piac létrehozása felé**, különösképpen a közös európai adatvédelmi szabályokra vonatkozó tárgyalások gyors lezárásával; a távközlési szabályok folyamatban lévő reformjának ambiciózusabbá tételével; a szerzői jogra vonatkozó szabályoknak a digitális forradalom és a fogyasztói magatartás változását figyelembe vevő korszerűsítésével; valamint az online és digitális vásárlásokra vonatkozó fogyasztóvédelmi szabályok korszerűsítésével és egyszerűsítésével. Mindezek kéz a kézben járnak a digitális jártasság és tanulás társadalmon belüli fejlesztésére irányuló erőfeszítésekkel, valamint az innovatív induló vállalkozások támogatásával. A digitális technológiák és az online szolgáltatások alkalmazásának növelését horizontális politikává kell tenni, lefedve a gazdaság és a közszféra valamennyi ágazatát.

3. Egy ellenállóképes energiaunió és egy jövőbe mutató éghajlat-politika

A jelenlegi geopolitikai események erélyesen emlékeztettek minket arra, hogy Európa túlzott mértékben szorul rá a kőolaj- és földgázimportra. Európa energiapolitikáját ezért **egy új európai energiaunió** létrehozásával szeretném megreformálni és átszervezni. Össze kell vonnunk erőforrásainkat és infrastruktúránkat, valamint egyesítenünk kell tárgyalási pozíciónkat a harmadik országokkal szemben. Változatosabbá kell tennünk energiaforrásainkat és csökkentenünk kell számos tagállam nagyfokú energiafüggőségét.

Szeretném, ha az európai energiapiacunk nyitott maradna szomszédjaink előtt. Akkor azonban, **ha a keletről származó energia ára kereskedelmi vagy politikai szempontból túlságosan drágává válna, Európának képesnek kell lennie arra, hogy nagyon gyorsan más beszerzési csatornára álljon át.** Szükség esetén képesnek kell lennünk az energiaforgalom visszafordítására.

Növelnünk kell továbbá a megújuló energia részarányát Európában. Ez nem csupán a felelős éghajlat-politika része, hanem egyben iparpolitikai szükségszerűség is, amennyiben szeretnénk, hogy a középtávú jövőben is megfizethető energiával rendelkezünk. Meggyőződésem szerint a zöld növekedésben jelentős potenciál rejlik. **Azt akarom ezért, hogy Európa energiauniója világelsővé váljon a megújuló energia terén.**

Jelentősen, a 2020-as célokat meghaladóan fokozni kívánom továbbá az energiahatékonyságot, különösen az épületek tekintetében, és e célból támogatom egy ambiciózus, kötelező célszám előírását, amely egy további lépés az energiahatékonyság felé vezető úton. Azt akarom, hogy az Egyesült Nemzetek 2015. évi párizsi találkozásán - és azt követően - az Európai Unió vezesse a globális felmelegedés elleni harcot, összhangban a hőmérsékletemelkedésnek az iparosodás előtti szinthez viszonyítva legfeljebb 2 °C- kal magasabb szinten való korlátozására irányuló célkitűzéssel. Ezzel tartozunk a jövő nemzedékeinek.

4. Megerősített iparon alapuló, mélyebb és méltányosabb belső piac

A fokozódó globalizáció idején Európa legjobb eszköze a belső piac. Azt akarom ezért, hogy a következő Bizottság az egységes piac erejére építsen, és teljes körűen, minden szempontból kihasználja annak potenciálját. Ki kell teljesítenünk a belső termék- és szolgáltatáspiacot, hogy azt vállalkozásaink és iparágaink ugródeszkának használhassák a globális gazdaságban való boldoguláshoz, a mezőgazdasági termékek tekintetében is.

Szilárd meggyőződésem, hogy belső piacunk alapjaként erős és jól teljesítő ipart kell fenntartanunk és fejleszteni, hiszen naivitás lenne feltételeznünk, hogy az európai növekedéshez elég csak a szolgáltatásokra építeni. **Az uniós GDP-ben az ipar súlyát 2020-ig 20%-ra kell emelnünk a jelenlegi 16% helyett.** Ezzel biztosíthatnánk, hogy Európa fenntartsa globális vezető szerepét az olyan, minőségi munkahelyeket teremtő stratégiai ágazatokban, mint az autó- és a repülőgépipar, a mérnöki iparágak, az űripar, a vegyipar és a gyógyszeripar. Ennek eléréséhez elő kell segítenünk az új technológiákra irányuló beruházásokat, javítanunk kell az üzleti környezetet, meg kell könnyítenünk a piacokhoz és a finanszírozáshoz való hozzáférést - különösen a kkv-k tekintetében -, és biztosítanunk kell, hogy a

munkavállalók rendelkezzenek az ipar által igényelt készségekkel.

Továbbra is prioritás lesz bankszektorunk problémáinak megoldása és a magánbefektetések szerepének növelése. Határozottan kiálltam a **bankok szigorúbb kontrollja** mellett, támogattam az egységes felügyeleti mechanizmus és a fokozatosan feltöltendő egységes szanálási alappal megerősített, egységes szanálási mechanizmus kialakítását. Az általam vezetett Bizottság aktívan és éberrel biztosítani fogja, hogy teljes körűen végrehajtsuk az új felügyeleti és szanálási szabályokat, ezáltal megszilárdítva az európai bankokat, amelyek így visszatérhetnek a reálgazdaságnak történő hitelezéshez.

Úgy hiszem, a bankokra vonatkozó új európai szabályozást idővel ki kell egészítenünk a **tőkepiaci unióval**. Gazdaságunk finanszírozásának javítása érdekében folytatnunk kell a tőkepiacok fejlesztését és integrációját. Ez csökkentené a tőkebevonás költségét, különösen a kvk-k tekintetében, és segítene a banki finanszírozástól való rendkívül nagyfokú függőség csökkentésében. Fokozná továbbá Európa befektetési vonzerejét.

A munkavállalók szabad mozgása mindig is a belső piac egyik alappillére volt, amelyet meg fogok védeni, noha elfogadom, hogy a nemzeti hatóságoknak jogukban áll küzdeni a visszaélések és a csalárd igények ellen. Meggyőződésem, hogy a szabad mozgásra gazdasági lehetőségként, és nem fenyegetésként kell tekintenünk. Elő kell ezért mozdítanunk a **foglalkozási mobilitást**, különösen az állandó vagy strukturális munkaerőhiánnyal küzdő területeken. Biztosítani fogom ugyanakkor a **munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv** szigorú végrehajtását, illetve annak biztosítása érdekében, hogy a szociális dömpingnek ne legyen helye Európában, kezdeményezni fogom az irányelv célzott felülvizsgálatát. **Uniónkban az azonos helyen végzett azonos munkát azonos módon kell javadalmazni.**

Belső piacunkon több méltányosságra van szükségünk. A méltányos teherviselés érdekében **az adókijátszás és az adócsalás elleni küzdelem** terén fokoznunk kell erőfeszítéseinket - elismerve ugyanakkor a tagállamok saját adórendszerre vonatkozó hatáskörét. Különösen sürgetni fogom az adóhatóságok közötti igazgatási együttműködést, továbbá a közös konszolidált társaságiadó-alap és a pénzügyi tranzakciós adó uniós szintű elfogadására irányuló munkát. A **pénzmosás** elleni uniós szabályok javasolt szigorítását gyorsan, és - különösen ami a tényleges tulajdonosok azonosítását és az ügyfél-átvilágítás javítását illeti - ambiciózus tartalommal el kell fogadni.

5. Mélyebb és méltányosabb gazdasági és monetáris unió

A következő öt évben - közös valutánk stabilitásának megóvása érdekében, illetve a közös valutát bevezetett tagállamok gazdaság-, fiskális és munkaerő-piaci politikái közötti konvergencia fokozása céljából - folytatni akarom a gazdasági és monetáris unió reformját. Ezt a „négy elnök jelentései” és a Bizottság vitaindító dokumentuma („A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete”) alapján fogom megvalósítani, mindig szem előtt tartva Európa szociális dimenzióját is.

A válság jelenleg csak szünetel. E szünetet ki kell használnunk a válság alatt hozott, példa nélkül álló intézkedések konszolidálására, kiegészítésére, egyszerűsítésére és szociális legitimitásának növelésére. A szükséges strukturális reformok

végrehajtásakor a közös valuta stabilitása és az államháztartások szilárdsága ugyanolyan fontos számomra, mint a társadalmi igazságosság.

Megbízatásom első évében **gazdasági és monetáris uniónk elmélyítése céljából jogalkotási és nem jogalkotási kezdeményezéseket** akarok indítani. Ezek közé tartozik a „hatos csomag” és a „kettes csomag” stabilitásorientált felülvizsgálata (a jogszabálycsomagban előírtak szerint); a további strukturális reformokra - szükség esetén további pénzügyi ösztönzők és az euróövezet szintjén kialakított célzott fiskális keret révén - ösztönző javaslatok előterjesztése; valamint a gazdasági és monetáris uniónk hatékonyabb külső képviselőjére irányuló javaslat benyújtása.

Meggyőződésem szerint középtávon újra ki kell egyensúlyoznunk azt, hogy milyen módon nyújtunk feltételhez kötött stabilitási támogatást a nehézségekkel küzdő euróövezeti tagállamoknak. A jövőben képesnek kell lennünk arra, hogy a „trojka” helyett egy olyan, demokratikusan legitimebb és elszámoltathatóbb struktúrát alkalmazzunk, amely az európai intézményeken alapul, európai és nemzeti szinten egyaránt fokozott parlamenti kontroll mellett. Arra is javaslatot teszek, hogy a jövőben a támogatási és reformprogramok ne csak fiskális fenntarthatósági vizsgálatokon essenek majd keresztül, hanem **szociális hatásvizsgálatokon** is. A strukturális reformok szociális hatásait nyilvánosan meg kell vitatni és a szegénység elleni küzdelemnek elsőbbséget kell élveznie. Én a szociális piacgazdaság híve vagyok. A szociális piacgazdasággal nem összeegyeztethető, hogy a válság alatt a hajótulajdonosok és a spekulánsok még gazdagabbak lettek, a nyugdíjasok viszont már nem tudják eltartani magukat.

6. Ésszerű és kiegyensúlyozott szabadkereskedelmi megállapodás az Egyesült Államokkal

A Bizottság az elnökségem alatt az elnök kölcsönösségét és viszonzosságát, valamint az átláthatóságot szem előtt tartva ésszerű és kiegyensúlyozott kereskedelmi megállapodásról fog tárgyalni az Amerikai Egyesült Államokkal. Anakronisztikus, hogy a 21. században az európaiak és az amerikaiak még mindig **vámokat** vetnek ki egymás termékeire. Ezeket gyorsan és teljesen el kell törölni. Hiszem továbbá, hogy egy jelentős lépéssel továbbhaladhatunk, és elismerhetjük egymás termékszabványait, vagy dolgozhatunk transzatlanti szabványok kidolgozásán.

Mindazonáltal a Bizottság elnökeként egyértelmű leszek a tekintetben, hogy **Európa biztonságát, egészségét, szociális vagy adatvédelmi normáit vagy kulturális sokféleségünket nem fogom feláldozni a szabad kereskedelem oltárán.**

Konkrétan: élelmiszereink biztonsága és az európaiak személyes adatainak védelme a Bizottság elnökeként számomra nem lehet alku tárgya. Azt sem fogadom el, hogy az uniós tagállamok bíróságainak joghatóságát a befektetői jogviták esetében külön szabályok korlátozzák. A jogállamiság és a jog előtti egyenlőség elvének ezzel összefüggésben is érvényesülnie kell.

Ragaszkodni fogok ahhoz, hogy a **polgárok** és az **Európai Parlament** - amely az uniós Szerződések értelmében az utolsó szót fogja mondani a megállapodás megkötése kapcsán - a tárgyalások minden szakaszában **fokozott átláthatóságot tapasztaljon.**

7. A jogérvényesülés és az alapvető jogok kölcsönös bizalmon alapuló térsége

Európai Uniónk több, mint egy nagy közös piac. Azon **közös értékek Uniója** is, amelyeket a Szerződések és az Alapjogi Charta rögzít. A polgárok elvárják, hogy kormányaik a jog érvényesülését, a védelmet és a méltányosságot az alapvető emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartásával biztosítsák. Ehhez európai fellépésre is szükség van, közös értékeink alapján.

Élni kívánok a Bizottság előjogaival annak érdekében, hogy a hatáskörünkbe tartozó területen fenntartsuk közös értékeinket, a jogállamiságot és az alapvető jogokat, és közben kellő figyelmet szenteljünk a 28 tagállam alkotmányos és kulturális sokféleségének. **Az Alapjogi Chartáért és a jogállamiságért különös felelősséggel megbízott biztost** kívánok kinevezni. Ez a biztos felel majd annak a megállapodásnak a megkötéséért is, amellyel **az Unió csatlakozik az emberi jogok európai egyezményéhez**, amire az Európai Unióról szóló szerződés kötelezi az Uniót.

Diszkriminációnak nincs helye Uniónkban, ideértve az állampolgárság, nem, faji vagy etnikai származás, vallás vagy meggyőződés, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság, nemzeti kisebbséghez tartozás alapján történő megkülönböztetést. Ezért fent fogom tartani a vonatkozó irányelvjavaslatot, és törekedni fogok arra, hogy meggyőzzem a tagállamok kormányait a Tanácsban jelenleg tanúsított ellenállásuk feladásáról.

Az adatvédelem a digitális korban különösen fontos alapvető jog. Az Európai Unió közös adatvédelmi szabályaival kapcsolatos jogalkotási munka gyors befejezése mellett e jogot külkapcsolatainkban is érvényesítenünk kell. A tömeges megfigyelések közelmúltban napvilágra került esetei miatt közeli partnereinknek, például az Egyesült Államoknak meg kell győznie minket arról, hogy a jelenlegi mentességi megállapodások valóban biztonságosak, ha fenn kívánják tartani ezeket. Az Egyesült Államoknak azt is szavatolniuk kell, hogy az uniós polgárok az egyesült államokbeli bíróságokon is érvényesíthessék adatvédelmi jogaikat, függetlenül attól, hogy az Egyesült Államokban tartózkodnak-e, vagy sem. Ez elengedhetetlen a transzatlanti kapcsolatokba vetett bizalom helyreállításához.

A határokon átnyúló bűnözés és terrorizmus elleni küzdelem közös európai felelősség. Le kell törnünk a szervezett bűnözést, legyen szó akár emberkereskedelemtől, akár csempészettről, akár számítástechnikai bűnözésről. Szembe kell szállnunk a korrupcióval, küzdenünk kell a terrorizmussal és fel kell lépünk a radikalizálódással szemben - mindeközben garantálnunk kell az alapvető jogokat és értékeket, ideértve az eljárási jogokat és a személyes adatok védelmét.

Mivel polgáraink egyre gyakrabban az Unión belüli határokon átlépve tanulnak, dolgoznak, vállalkoznak, házasodnak és nevelik gyermekeiket, fokozatosan javítani kell az **uniós tagállamok közötti igazságügyi együttműködést** is: hidakat kell építeni a különböző igazságügyi rendszerek között; erősíteni kell az Eurojust ügynökséget és a hasonló közös szerveket; előre kell lépni az olyan új eszközök terén, mint az Európai Ügyészség, amelynek célja az uniós költségvetést károsító csalásokkal szembeni fellépés; továbbá gondoskodni kell az ítéletek kölcsönös elismeréséről, hogy a polgárok és a vállalkozások EU-szerte könnyebben gyakorolhassák jogaikat.

8. Elmozdulás egy új migrációs politika felé

A Földközi-tengeri térségben a közelmúltban lezajlott borzalmas események rámutattak, hogy Európának minden szempontból hatékonyabban kell kezelnie a migráció kérdését. Ez mindenekelőtt humanitárius kötelességünk. Meggyőződésem, hogy a **szolidaritás szellemében** szorosan együtt kell működnünk egymással annak érdekében, hogy a lampedusaihoz hasonló események soha többé ne fordulhassanak elő.

Közös értékeinkből kiindulva, egy határozott **közös menekültpolitika** kidolgozása révén védelmeznünk kell a segítségre szorulókat. Az újonnan elfogadott közös menekültügyi rendszer teljes körű végrehajtására, valamint a nemzeti szintű gyakorlatok közötti eltérések felszámolására van szükség. Továbbá szeretném feltérképezni, hogy az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal bevonásával vészhelyzet esetén miként segíthetnénk a harmadik országokat és a tagállami hatóságokat a menekültek és a menedékjog iránti kérelmek kezelése terén - adott esetben akár a valamely különösen érintett harmadik országban történő helyszíni fellépéssel is.

Elő kívánom mozdítani a jogszerű migrációról szóló **új európai szakpolitikát**. Egy ilyen szakpolitikával orvosolhatnánk az egyes speciális készségek terén mutatkozó hiányt és vonzó lehetőséget kínálhatnánk a tehetségek számára, hogy ezáltal hatékonyabban nézzünk szembe az Európai Unió demográfiai kihívásaival. Azt kívánom elérni, hogy Európa legalább annyira vonzó hely legyen, mint a legkedveltebb migrációs célpontok - Ausztrália, Kanada és az Egyesült Államok. Első lépésként felül kívánom vizsgálni a „kék kártyával” kapcsolatos szabályozást és annak nem megfelelő végrehajtási szintjét.

Továbbá úgy gondolom, hogy erőteljesebben kell fellépniünk az illegális migrációval szemben, nevezetesen a harmadik országokkal folytatott együttműködés javítása révén, ideértve a visszafogadást is.

Szándékomban áll, hogy egy **biztost kifejezetten a migrációs kérdések kezelésével bízzak meg**, aki valamennyi tagállammal és a leginkább érintett harmadik országokkal közösen dolgozik majd e probléma megoldásán.

Végül, de nem utolsósorban szeretném **biztonságossá tenni Európa határait**. Közös menekültügyi és migrációs politikánk csak akkor lehet hatékony, ha képesek vagyunk megelőzni az illegális migránsok ellenőrizetlen beáramlását. Ezért fokoznunk kell a FRONTEX európai határügynökség működési kapacitását. A mindössze 90 millió EUR összegű éves költségvetés nyilvánvalóan nem áll összhangban azzal a feladattal, amit a közös európai határok védelme jelent. Több forrást kell bevonnunk a tagállamok részéről annak érdekében, hogy megerősítsük a FRONTEX munkáját, és az európai határőrcsapatok mielőbb bevetetők legyenek a FRONTEX közös műveletei és a gyorsreagálású határvédelmi műveletek során. Ez valamennyi uniós tagállam közös felelőssége - akár északi, akár déli tagállamokról legyen is szó -, melyet a szolidaritás szellemében fel kell vállalniuk.

Ezenfelül alkalmazunk kell és szigorúan be kell tartatnunk az **emberkereskedők** büntetésére irányuló új közös európai jogszabályainkat. Azt üzenem azoknak, akik kihasználják a bajba jutott vagy üldözött emberek fájdalmát és kiszolgáltatottságát: Európa résen van, és minden egyes esetben bíróság elé állítja őket.

9. Erősebb globális szereplő

Erősebb Európára van szükségünk a külpolitika terén. Az ukrán válság és az egyre aggasztóbb közel-keleti helyzet megmutatta, mennyire fontos, hogy Európa „kifelé” egységes legyen. E tekintetben hosszú út áll még előttünk.

Úgy vélem, a közös külpolitikánk jelenlegi működésével nem lehetünk elégedettek. Jobb mechanizmusokat kell bevezetnünk annak érdekében, hogy idejekorán felkészülhessünk az eseményekre és mihamarabb meghatározzuk a közös válaszlépéseket. Hatékonyabban kell összefognunk az európai külső fellépések eszközeit. A kereskedelempolitikát, a fejlesztési támogatást, a nemzetközi pénzügyi intézményekben való részvételünket és szomszédságpolitikánkat egymással kombinálva, egyetlen közös logika szerint kell működtetnünk.

Az **Unió következő külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének** erős és tapasztalt szereplőnek kell lennie, aki a korábbinál eredményesebben képes kombinálni a tagállami és az uniós eszközöket, valamint a Bizottság rendelkezésére álló összes eszközt. A kereskedelemért, fejlesztésért és humanitárius segítségnyújtásért felelős, illetve a szomszédságpolitikáért felelős uniós biztossal közösen kell fellépnie. Ehhez a főképviselőnek határozottabban kell ellátnia szerepét a biztosi testületen belül. Ennek elősegítése érdekében más külkapcsolati biztosokat kívánok megbízni azzal, hogy a **főképviselőt helyettesítse** mind a testület munkájában, mind pedig a nemzetközi szakaszban.

Meggyőződésem továbbá, hogy Európát erősebbé kell tennünk, ha **biztonsági és védelmi ügyekről** van szó. Igen, Európa lényegében „puha hatalomnak” számít. Ám még a legerősebb puha hatalom sem létezhet hosszú távon legalább némi integrált védelmi kapacitás nélkül. A Lisszaboni Szerződés lehetőséget biztosít azon tagállamok számára, amelyek védelmi kapacitásaikat egyesíteni kívánják egyfajta állandó strukturált együttműködés formájában, hogy ezt megtehessék. Ez azt jelenti, hogy a tagállamok - amennyiben kívánják - szükség esetén közös uniós missziókban vehetnek részt a válságzónákban, ahogyan erre Maliban vagy DélSzudánban kezdettől fogva szükség lett volna. A tagállamok emellett növelhetik a szinergiát a védelmi beszerzések terén is. Most, amikor erőforrászűkében vagyunk, össze kell hangolnunk a törekvéseinket az erőforrásainkkal, hogy ezáltal elkerülhessük a programok közötti átfedéseket. A védelmi eszközökre fordított beruházások több mint 80%-át még most is nemzeti szinten költik el az EU-ban. Ezért nagyon időszerű a védelmi beszerzések terén való együttműködés fokozása, már csak pénzügyi okokból is.

Ami a **bővítést** illeti, maradéktalanul egyetértek abban, hogy ez történelmi siker volt, és a kontinensünkön megteremtette a békét és a stabilitást. Mindazonáltal az Uniónak és polgárainak most fel kell dolgoznia azt a helyzetet, amit az elmúlt évtizedben csatlakozott 13 új tagállam belépése idézett elő. Az EU-nak immár szüneteltetnie kell a bővítési folyamatot, hogy megszilárdíthassuk mindazt, amit 28-an elértünk. Ezért bizottsági elnökségem alatt folytatódni fognak a már megkezdett tárgyalások - és különösen a Nyugat-Balkánnak nem szabad lemondania európai jövőjéről -, de a **következő öt évben további bővítésre nem kerül sor**. Keleti szomszédjainkkal - köztük Moldovával és Ukrajnával - fel kell gyorsítanunk a szoros együttműködés, társulás és partnerség folyamatát, a gazdasági és politikai kötelekeink további erősítése céljából.

10. A demokratikus változás Uniója

Az Európai Bizottság elnökére irányuló javaslat és az elnöknek az európai parlamenti választások kimenetelétől függően történő megválasztása kétségkívül fontos, ám csupán az első lépése annak, hogy az Európai Unió egésze demokratikusabbá váljék. Vezetésem alatt az Európai Bizottság elkötelezi magát amellett, hogy az Európai Parlamenttel való, a 2010. évi keretmegállapodásban rögzített különös partnerséget új lendülettel tölti meg. **Politikai párbeszédet kívánok folytatni Önökkel technokratikus párbeszéd helyett.** Szándékaim szerint a fontos háromoldalú megbeszélésekre minden esetben elküldöm a politikai képviselőket, és remélem, a Tanács is így tesz majd.

Továbbá a fokozott **átláthatóság elkötelezett híve vagyok az érdekelt felekkel és lobbistákkal való kapcsolattartás során.** A polgárainknak jogukban áll, hogy tudják, kikkel találkoznak a biztosok, a bizottsági alkalmazottak, az Európai Parlament tagjai vagy a Tanács képviselői a jogalkotási folyamat során. Ezért a Parlament és a Tanács számára egy olyan intézményközi megállapodásra teszek javaslatot, amely mindhárom intézményre kiterjedő kötelező lobbinyilvántartást hozna létre. A Bizottság jó példával fog elől járni ennek megvalósításában.

Ezenkívül felül kívánom vizsgálni **a géntechnológiával módosított szervezetek engedélyezése tekintetében alkalmazandó szabályozást.** Számomra egyszerűen nem helyes, hogy a Bizottság a jelenlegi szabályok értelmében jogilag kénytelen engedélyezni az új szervezetek importját és feldolgozását, még akkor is, ha a tagállamok nagy többsége ezt ellenzi. A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy a demokratikusan megválasztott kormányok többségi álláspontját legalább olyan súllyal vegye figyelembe, mint a tudományos szakvéleményeket, különösképpen akkor, ha a fogyasztásra kerülő élelmiszer biztonságáról és a lakóhelyünket képező környezetről van szó.

Számomra rendkívül fontos a **nemzeti parlamentekhez** fűződő kapcsolat, különös tekintettel a szubszidiaritás elvének érvényesítésére. Át kívánom tekinteni, milyen módszerek kínálóznak a nemzeti parlamentekkel való interakció javítására, melyek által Európa közelebb kerülhet a polgáraihoz.

Amennyiben az Európai Bizottság elnökévé választanak, a munkahelyteremtésre, a növekedésre, a méltányosságra és a demokratikus változásra irányuló programom képezi majd az Unió éves és többéves programjának kiindulópontját. Ehhez az Európai Tanács által 2014. június 27-én elfogadott „Az Unió stratégiai menetrendje a változások idején” című dokumentumra, valamint az Európai Parlament által a következő hónapok során adandó iránymutatásokra támaszkodhatunk majd.

Véleményem szerint Európa politikai menetrendjét az Európai Bizottság és az Európai Parlament közötti szoros partnerségben, a tagállamokkal együttműködve kell kialakítani. **A jobb, célirányosabb Unió alapjául szolgáló politikai prioritások felállítása csak akkor lehetséges, ha az az uniós intézmények és a tagállamok közötti partnerségben, a közösségi módszerrel összhangban történik.**

A Bizottság elnökének szerepe az általános európai érdek védelme. Ennek során mindenkiel együttműködik - akár az euróövezetben, akár a Schengeni megállapodás keretében vagy azon kívül, akár a szorosabb integrációt támogatva, akár nem. Szilárd meggyőződésem, hogy egységes Unióként kell továbblépnünk. **Nem szükségszerűen ugyanolyan ütemben kell haladnunk**, -a Szerződések ezt lehetővé teszik, és már láthattuk, képesek vagyunk arra, hogy különböző munkabeosztás szerint dolgozzunk. Akik gyorsabban akarnak haladni, hadd tegyék! Ez különösen igaz az euróövezetben, ahol tovább kell erősítenünk az euró alapjait a szorosabb integráció révén. Ezt pedig oly módon kell elérnünk, hogy megőrizzük az egységes piac integritását és védjük az euróövezeten kívüli országok érdekeit. Mint bármelyik családban, időnként nálunk is előfordul majd feszültség és nézetkülönbség. A kampányom során egyértelművé tettem, hogy kész vagyok meghallgatni minden egyes tagállam aggályait és segítséget nyújtani azok megoldásához.

Az új Bizottság munkáját új feladatokra kívánom összpontosítani a munkahelyteremtésre, a növekedésre, a méltányosságra és a demokratikus változásra irányuló programom és annak tíz prioritása alapján. Az új Bizottságot oly módon szeretném felállítani, hogy annak szervezete tükrözze e tíz prioritási területet, és biztosítsa, hogy e területek mindegyikén gyors és kézzelfogható eredmények szülessenek.

Minden tőlem telhetőt megteszek annak érdekében, hogy biztosítsam **a Bizottság felsővezetésében a nemek közötti egyensúlyt politikai és közigazgatási szinten egyaránt**. A nemek közötti egyensúly nem luxus, hanem politikai szükségszerűség, és annak magától értetődőnek kell lennie mindenki számára, ideértve a tagállamaink összes fővárosában lévő vezetőket is, amikor rajtuk a sor, hogy a leendő Bizottság tagjaira javaslatot tegyenek. Ez önmagában a tagállami kormányok új, demokratikusabb megközelítés iránti elkötelezettségének próbája a változások idején.

A munkahelyteremtésre, a növekedésre, a méltányosságra és a demokratikus változásra irányuló programom és annak tíz prioritása alapján a mai napon kérem az Európai Parlament támogatását megválasztásomhoz. Minél nagyobb többség támogat ma engem a programommal együtt, annál erősebb kézzel foghatok hozzá az új Bizottság megalakításához, és annál hatékonyabban érhetek el gyors eredményt e program végrehajtásában.

„Ez most más” - ez volt az Európai Parlament mottója a választási kampány során. Mutassuk meg önmagunknak, hogy képesek vagyunk valóra váltani ezt az ígéretet. Mutassuk meg, hogy képesek vagyunk ténylegesen megváltoztatni és megújítani Európát, és hogy közösen munkálkodunk azon, hogy visszanyerjük polgáraink európai projektbe vetett bizalmát. Minden tőlem telhetőt megteszek azért, hogy ezentúl tényleg minden más legyen.

Jean-Claude Juncker

Új kezdet Európa számára

Nyitóbeszéd az Európai Parlament plenáris ülésén

Strasbourg, 2014. július 15

Május 25-én a polgárok üzentek nekünk. Olykor egymásnak ellentmondó, de erős üzeneteket küldtek nekünk. Ma és az elkövetkező években meg kell felelnünk ezekre az üzenetekre. Meg kell felelnünk a polgárok elvárásaira, félelmeire, reményeire, álmaira – Európában ugyanis van helye az álmoknak. Éppen ezért mutatom be Önöknek itt, az Európai Parlamentben, az európai demokrácia fellegvárában, azokat az általános irányelveket, amelyek mentén a következő Bizottság végezni fogja a munkáját. Általános irányelvekről, összefoglaló irányelvekről van szó, amelyeket valamennyi hivatalos nyelven, írásban is eljuttattam Önökhöz. Valamennyi hivatalos nyelven, hiszen minden nyelv egyforma tiszteletet érdemel. Itt szeretném megköszönni a fordítóknak, hogy egész éjszaka dolgoztak azon a szövegen, amelyet csak tegnap késő este fejeztem be. A Bizottság részletes programjának kidolgozása majd a biztosi testület feladata lesz, amelyet Önök szavaznak meg az ősszel.

Az újonnan megválasztott Parlament másmilyen Parlament, mint az elődei voltak. Önök az első olyan Parlament, amely a szó szoros értelmében maga választja a Bizottság elnökét. Önök új szellemben végzik ezt a választást. Már a választások másnapján jelét adták: fontosnak tartják a választások eredményeinek figyelembe vételét. Önöknek köszönhetően a Lisszaboni Szerződés 17. cikkének (7) bekezdése elnyerte valódi értelmét, valódi, demokratikus és politikai jelentését. Ha Önök nem támogatták volna olyan kitartóan ezt a rendelkezést, a jövőben is csak papíron létezne. Önök azonban megvédték ezt a demokratikus elvet – és helyesen tették. Az a Parlament, amely kikényszeríti a demokratikus elvek betartását, nemes feladatot vállal magára, és nem szolgál rá semmilyen éles, igazságtalan bírálatra, semmiféle rosszindulatra. Őszinte megbecsülésem a többi listavezető jelöltnek, akik nagyban

hozzájárultak ahhoz, hogy élénk és demokratikus szellemű vitákat folytathattunk egymással. Abban az esetben, ha az ő politikai családjaik győzedelmeskedtek volna, én szorgalmaztam volna elsőként, hogy a Parlament őket bízta meg a következő Bizottság összeállításával.

A Parlament és a Bizottság is valódi közösségi intézmény. Rendjén való dolog, hogy a Bizottság elnöke elsőrangú munkakapcsolatot tartson fenn a Parlament elnökével, és ugyanígy az egész Parlament a Bizottsággal. Munkánkat nem az Európai Tanács vagy a Miniszterek Tanácsa ellenében, hanem az Unió érdekében fogjuk végezni. Európát nem is lehetne a tagállamokkal és a nemzetekkel szemben felépíteni – a nemzetek ugyanis hosszú távú berendezkedések, nem pedig múltó történelmi jelenségek. Mind a Parlamentnek, mind a Bizottságnak a legfőbb dolga, hogy a köz érdekében tevékenykedjen, és szeretném, ha ezt közösen tennénk.

A Bizottság elnökének személyére az Európai Tanács tesz javaslatot. Ez azonban még nem jelenti azt, hogy az elnök az ő titkára lesz. A Bizottság nem szakmai testület, amelynek jól képzett, magas beosztású tisztviselői valamely másik intézmény utasításaira cselekszenek. A Bizottság politikai szerepet tölt be, és szeretném, ha a jövőben ez a politikai szerepe megerősödne. Sőt, nagyon erős politikai szerepet szánok neki. A Bizottságnak már összetételében is tükröznie kell, milyen sokféle elképzelés uralkodik jelenleg Európában. Szeretném, ha az Európai Tanács saját belső szervezete kialakításakor ugyanezt az elvet tartaná szem előtt.

A Bizottság elnökét Önök, a Parlament képviselői választják. Az elnöknek azonban ettől még nem az a feladata, hogy állandóan a Parlament kívánságait lesse. Jómagam nem az Európai Parlament szárnysegédje leszek. Mégse kételkedjenek egy pillanatig sem abban, hogy ha Önök megvonják bizalmukat egy biztostól, annak feladatkörét megszüntetem, sem pedig abban, hogy mindig előterjesztem a szükséges jogalkotási javaslatokat az Önök intézkedései nyomán, illetve az Önök felszólítására.

Önöknek továbbra is jogukban áll majd kérdéseket feltenni. Ez nem változik.

Arra fogom kérni a biztosokat, hogy vegyenek részt gyakrabban a háromoldalú egyeztetések fontos pillanatain, és örülnék, ha a Tanács is hasonlóképpen járna el. A lobbik nyilvántartását nyilvánossá és kötelezővé fogom tenni. Szeretném, ha az európaiak tisztán látnának abban, ki kit keres fel, ki kivel beszél, és szeretném, ha ebben a törekvésben a többi intézmény is követőmmé válna.

Gondoskodni fogok a géntechnológiával módosított szervezetekre vonatkozó különféle engedélyek eljárási szabályainak felülvizsgálatáról. Nem szeretném, ha a Bizottság olyan döntést hozna, amely nem élvezi a tagállamok többségének támogatását.

Általában véve szeretném, ha nem bocsátkoznánk olyan ideológiai vitákba, amelyeknek egyetlen célja van: a megosztottság fokozása. Folytassunk inkább olyan tisztességes vitákat, amelyek szilárd álláspontokon nyugszanak és haladó törekvéseken alapulnak. Módszerünk legyen a pragmatizmus. Törekedjünk mindenekelőtt olyan konkrét elképzelések megvalósítására, amelyek valamennyi európai számára előnyökkel járnak. Ne raboljuk egymás idejét olyan intézményi

vitákkal, amelyek éppen a lényegtől, az európai polgártól távolítanak el bennünket. Kérem a kormányokat, álljanak ellen a kísértésnek, és hazájukba visszatérve ritkábban fogjanak olyan döntések bírálatába, amelyeket előzőleg maguk hoztak meg Brüsszelben.

Aki Brüsszelben igent mondott, ne mondjon másutt se nemet. A Tanács ülése után ne mondja soha senki, hogy győzött, és azt sem, hogy a többiek veszítettek. Európában ugyanis közösen győzünk – és közösen is veszítünk.

Az európai történések nem mindig könnyen érthetőek: Európa néha már-már önnön karikatúrájába hajlik. Jó lenne, ha a tagállamok nem mindig csak magukra gondolnának. Tartsuk be a közös játékszabályokat Európában: alkalmazzuk a közösségi módszert. Ez nem könnyű feladat, de ez a módszer hatékony, bevált, és hitelesebb, mint egyik-másik kormányközi próbálkozás. A közösségi módszer rangját vissza kell adni.

Európa hitelességén csorba esett.

Az Európai Unió egyre jobban eltávolodik polgáraitól. Csak a vak nem látja, csak a süket nem hallja, hogy mi történik.

Az Európai Unió nem képes mindig megfelelő megvilágításba helyezni intézkedéseit, holott az lenne a dolga, hogy odamenjen a polgárokhoz, megszólítsa őket, és hatékonyan megértesse velük az európai történéseket.

Európának átfogó reformokra van szüksége.

A fennálló eszközök ugyanis nem elegendőek a helyzet kezeléséhez. Eszköztárunkat bővítenünk kell. Sokan óvakodnak a reformoktól, hiszen azok kockázatokat, veszélyeket rejtenek magukban. Aki viszont nem vállal kockázatot, még nagyobb veszélynek teszi ki magát. Európa versenyképességének eléréséért kockázatot kell vállalnunk.

Az Európai Unió nemzetközi és globális versenyképessége ugyanis csorbult.

Ennek a visszaesésnek az az oka, hogy megtorpantunk. Korábbi lépéselőnyünk visszaszerzéséért most minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk.

Sokan azt hiszik, hogy a versenyképességet a szociális rendszer egyoldalú leépítése árán lehet fokozni, holott a versenyképesség fokozásához egyáltalán nem a szociális rendszer leépítésén át vezet az út. A versenyképesség garantálásához átfogó koncepciók kialakítására van szükség. Az Európai Unió akkor válik vonzóvá, ha megőrizzük versenyképességünket. Ekkor válhat vonzóvá az emberek számára, ekkor válhat vonzóvá a beruházások számára.

Nem szabad megfeledkeznünk mindeközben arról sem, hogy a gazdaságnak kell az embert szolgálnia, nem pedig fordítva. Hangsúlyozom tehát: a gazdaságnak kell az embert szolgálnia.

A belső piaci szabályozás tehát nem való előbbre a szociális szabályozásnál, hiszen máskülönben a szociális szabályozás is csak minimumkövetelményeket jelentene. Nem mindig a belső piac fontosabb: Európában éppolyan helyük van a szociális szempontoknak.

A szociális piacgazdaságnak magam is lelkes rajongója vagyok. „Wohlstand für alle”, jómódot mindenkinek – mondta Ludwig Erhardt. Jómódot mindenkinek – mondta, és nem azt mondta, hogy jómódot néhány kiválasztottnak. Ezt feltétlenül szem előtt kell tartanunk a gazdaságban és a szociálpolitika kialakításakor is. A válság kapcsán gyakran elhangzik, hogy a szociális piacgazdaság megbukott. Nem, hölgyeim és uraim: nem a szociális piacgazdaság bukott meg, hanem mindazok, akik nyereségvágytól, pénzsóvárságtól hajtva, a gyors meggazdagodás reményében sértették meg a szociális piacgazdaság alapvető értékeit.

A szociális piacgazdaság nem működik szociális párbeszéd nélkül. A szociális párbeszéd pedig a válság éveiben háttérbe szorult. Itt az ideje újjáéleszteni mind nemzeti, mind pedig – de mindenekelőtt – európai szinten. Szeretnék a szociális párbeszéd felkarolásáról ismert elnök lenni.

Ahhoz, hogy megakadályozzuk a vállalkozások elvándorlását, valódi növekedésre van szükség, nem csupán adósságból finanszírozott konjunktúraprogramokra, amelyek szalmalángként fellobbannak, hosszú távon viszont semmilyen munkaerőpiaci hatással nem járnak. Olyan növekedésre van szükségünk, amely több évtizeden át fenntartható marad. Nagy ívű foglalkoztatási, növekedési, beruházási és versenyképességi csomagra van szükségünk. Miért? Azért mert sok európai polgárt kell visszahoznunk az európai társadalomba. A növekedési csomagok, a versenyképességi csomagok és a beruházási programok célja mind egy és ugyanaz: a társadalmi visszailleszkedés elősegítése.

Körvonalazódni látszik az Európai Unió határain belül egy huszonkilencedik állam. Arról az államról van szó, ahol a munkanélküliek laknak. Ez az az állam, amelyben a fiatalok munkanélküliek, , amelynek lakói kirekesztettek, lemorzsolódtak és kitaszítottak. Szeretném, ha ez a huszonkilencedik tagállam újra rendes tagállammá válna. Ennek érdekében nagy ívű beruházási programot javaslok. Nagy ívű növekedési, beruházási, versenyképességi és foglalkoztatási csomagot, amelyet 2015 februárjáig szeretnék előterjeszteni.

Az elkövetkező három évben 300 milliárd euró mozgósítását szeretném elérni részben közpénzekből, de mindenekelőtt magánberuházásokból. Mindent meg fogunk tenni ezért, és hálás lennék, ha elnyerném a Parlament támogatását is.

Megoldást jelenthet a jelenlegi strukturális alapok célorientált felhasználása, valamint az Európai Beruházási Bank már meglévő, illetve a közeljövőben kiépítendő eszközeinek célorientált felhasználása. Összehangolt beruházásokra lesz szükségünk az infrastrukturális projektek, a széles sáv és az energiahálózatok, valamint az ipari központok közlekedési infrastruktúráinak fejlesztése területén. Európát újra kell iparosítani. Szükség lesz ipari, kutatás-fejlesztési és megújulóenergia-beruházásokra is. Ne gondoljuk, hogy elég, ha a megújuló energiával csak a jólelkű környezetvédők foglalkoznak. A megújuló energiák kiépítése és termelése elengedhetetlen ahhoz, hogy a jövő Európája hosszú távon, tartósan és fenntartható módon vonzóbb célpont legyen a világ más területeinél.

Minél többet ruház be Európa, annál nagyobb jólétet lesz képes megteremteni, annál több munkahelyet fog tudni létrehozni. A munkanélküliség elleni legjobb szövetségeseink a beruházások. Ezzel egyidőben az ifjúsági garanciát is ki kell építenünk. Az ifjúsági garancia korhatárát szeretném fokozatosan felemelni 25 évről 30 évre. A beruházások célorientált megvalósítása érdekében előre kell lépünk a bürokrácia leépítése terén is, mindenekeelőtt a kis- és középvállalkozások megsegítésére.

A kis- és középvállalkozások ugyanis nem nagytőkések. A kis- és középvállalkozások fáradhatatlanul dolgoznak, a kis- és középvállalkozások munkahelyeket teremtenek. Az eddigieknél többet kell tennünk a kis- és középvállalkozásokért, főként azzal, hogy határozottan leépítjük a bürokratikus túlszabályozást. Nem elég beszélni a szubszidiaritás elvéről, a valóságban is alkalmazni kell. A szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásáról már a maastrichti szerződés óta szó esik. Gyakorlati alkalmazása gyakran mégsem mindig megfelelő. Több időt töltünk azzal, hogy beszélünk a bürokrácia leépítéséről és arról, hogy az Európai Bizottságnak – és az egész Európai Uniónak – az emberek apró-cseprő ügyei helyett a valódi nagy európai problémákkal kell törődnie, mint amennyit arra fordítunk, hogy valójában tegyünk ezért. Nem foglalkozhatunk minden problémával uniós szinten, ami Európában felmerül. Nekünk a nagy dolgokra kell odafigyelnünk.

Tisztelt Elnök úr! Az elmondottakat természetesen a stabilitási paktummal összeegyeztethető módon kívánom megvalósítani. A Stabilitási és Növekedési Paktum alapjain nem fogunk semmit változtatni. A Stabilitási és Növekedési Paktumot az Európai Tanács hívta életre. Előírásaihoz én is tartani kívánom magam az elkövetkező években.

Európa a közös valuta bevezetésekor stabilitást ígért. A stabilitás azonban nem csak a belépéskor elvárt követelmény: a stabilitás tartós elvárás. Európa stabilitást ígért. Európa pedig nem szegheti meg a szavát. Én sem fogom megszegni a szavamat.

Az Európai Tanács azonban azt is kimondta – nagyon helyesen –, hogy a 2005-ben és a 2011-ben módosított Stabilitási Paktumban foglalt rugalmasságokkal szolgálnunk kell a Stabilitási és Növekedési Paktum növekedési dimenziójának maradéktalan érvényre jutását is. A múltban is így tettünk, és a jövőben még inkább törekszünk majd erre. Mindazt, amit az előző években elkezdtünk és véghezvittünk, nem szabad alábecsülni. Én voltam az eurócsoport elnöke, de örülök, hogy már nem vagyok az. Elhíhetik, nem volt különösebben örömteli megbízatás. Tartok tőle egyébként, hogy az a feladat sem lesz sokkal kellemesebb, amelyre ma pályázom. Az euróválság alatt – amely valójában nem euróválság, hanem adósságválság volt – menet közben kellett eloltanunk a tüzet a kigyulladt repülőgépen. Nem volt egyszerű feladat, nem mindenben tettünk eleget az államirányítás szigorú szabályainak és a kifinomult politikai esztétika követelményeinek, de végül mégis sikerült elérnünk, hogy az euróövezet egészben fennmaradjon.

Alig több mint egy éve még a világ legkülönbözőbb helyein spekulánsok fogadtak az euróövezet összeomlására. Nem lett igazuk. Arra is sok pénzügyi központban kötöttek fogadásokat, hogy Görögország kilép az euróövezetből.

Én azonban mindent megtettem azért – és erre büszke vagyok – hogy Görögország, ez a szorgalmas nép, ez a nagy nemzet még mindig az európai gazdasági és monetáris unió tagja.

Eközben hibákat is elkövettünk. Egy kigyulladt repülőgépen nem könnyű menet közben tüzet oltani: az ember néha megégeti magát.

Ha a jövőben még egyszer gazdasági kiigazítási programot kellene elfogadni – amit egyébként az elkövetkező években nem látok szükségesnek – szeretném, ha ezt nagyon alapos szociális hatásvizsgálat előzné meg. Tudni szeretném, milyen hatással lennének az emberek életére a gazdasági kiigazítási programok.

A szociális hatások alapos előzetes vizsgálata nélkül nem indíthatunk többé gazdasági kiigazítási programot.

Szeretném azt is, ha gazdasági kiigazítási program bevezetése előtt mindig készülne egy B terv. Ehhez a B tervhez folyamodhatunk, ha a makrogazdasági előrejelzések mégsem válnának be. Ha az adott országban mégis kisebb lesz a növekedés, mint amekkorára a gazdasági kiigazítási program teljesítéséhez szükség lenne, ki lehessen igazítani a gazdasági kiigazítási programot is. Ezért támogatom egy párhuzamos B terv kidolgozását.

Szeretném, ha újragondolnánk a trojka eszközét is.

A Parlament idevonatkozó jelentéseiben megállapította, hogy a trojából jelenlegi formájában épp a demokratikus lényeg hiányzik. Hiányzik a demokratikus lényeg, hiányzik a parlamenti dimenzió. A trojkát újra kell szerveznünk, demokratikusabbá, parlamentárisabbá és politikaibbá kell tennünk. Ezt meg fogjuk tenni.

Nem élhetjük fel azt a pénzt, amely nem a miénk. Hiányok és adósságok helyett új elképzelésekre kell támaszkodnunk. Elképzelésekben pedig nincs hiány: a határokat nem ismerő digitális technológia kínálja lehetőségeket az eddigieknél hatékonyabban kell kiaknáznunk. Le kell bontanunk a távközlési szabályozásokat, a szerzői jogok és az adatvédelmi előírások területén fennálló nemzeti elkülönülést. Le kell bontanunk a rádióhullámok kezelése területén fennálló nemzeti elkülönülést. Ezek mind a növekedés kerékkötői, ezért fel kell ezeket számolnunk. Meg kell szüntetni egész Európában a barangolási díjakat, és azok meg is fognak szűnni. Ha sikeresen megvalósítjuk a valódi egységes digitális piacot, ezzel további 250 milliárd euró növekedést indíthatunk el Európában. Ezt meg is fogjuk tenni.

Az ukrán válság kapcsán számtalanszor elhangzott, hogy olyan rugalmas energiaunióra van szükségünk, amelyben előretekintő éghajlat-politikát folytatunk. Európa energiapolitikáját át kell szerveznünk, új európai energiauniót kell kialakítanunk. Erőforrásainkat össze kell vonnunk, infrastruktúráinkat össze kell fognunk, a harmadik országokkal szembeni tárgyalóerőnket egyesítenünk kell. Diverzifikálnunk kell energiaforrásainkat, és csökkentenünk kell a nagyarányú energiafüggőséget, amellyel több tagállamunk is szembesül.

Szeretném, ha az Európai Unió világelső lenne a megújuló energiák területén. Jelentős mértékben, a 2020-as célkitűzést meghaladóan fogunk hozzájárulni az

épületek energiahatékonyságának növeléséhez. 2030-ra legalább 30%-os kötelező energiahatékonyságot kell magunk elé kitűznünk ahhoz, hogy hitelesek és előrelátók legyünk. Amíg ugyanis nem válunk hitelesebbé az energiahatékonyság területén, addig nem leszünk vezetők az éghajlat-politikában sem.

Teljesen ki kell építeni a belső piacot. Ez, siker esetén, 200 milliárd euróval növeli majd az európai gazdaság hozzáadott értékét. Ezt meg kell tennünk.

Az új európai banki szabályozást ki kell egészítenünk a tőkepiaci unióval. Gazdaságunk hatékonyabb finanszírozása érdekében a tőkepiacokat tovább kell fejleszteni és integrálni kell. Ezzel csökkennének a tőkebevonás költségeit, különösen a kis- és középvállalkozások számára.

A belső piac egyik fő pillére mindig is a munkavállalók szabad mozgása volt. Ezt az elvet meg fogom védeni.

A szabad mozgás nem veszélyeket tartogat, hanem lehetőségeket. A szabályok nem fognak változni. A visszaélések vagy csalárd kérelmek ellen a nemzeti hatóságoknak kell majd fellépniük. Kezdeményezni fogom a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv rendelkezéseinek és végrehajtásának célzott felülvizsgálatát. Fel kell vennünk a küzdelmet a szociális dömpinggel, és ezt meg is fogjuk tenni.

Küzdeni fogok az adókijátszás és az adócsalás ellen. Támogatni fogom az európai szintű közös konszolidált társaságiadó-alap és pénzügyi tranzakciós adó elfogadását. Fel kell vennünk a küzdelmet a pénzmosással, és ezt meg is fogjuk tenni.

Ami a gazdasági és monetáris uniót illeti, szeretném felhívni az Önök figyelmét arra, hogy a válság még nem ért véget.

A válság még nem ért véget.

A válság nem fog véget érni mindaddig, ameddig 25 millió férfi és nő állástalan. A válság csak akkor fog véget érni, ha sikerül újra elérni a teljes körű foglalkoztatottságot. Ehhez azonban jobban össze kell hangolnunk gazdaságpolitikáinkat. Gazdasági kormányzást kell kiépítenünk. Ezt meg is fogjuk tenni. Végre kell hajtani a szükséges ambíciózus strukturális reformokat, amelyek középtávon európai gazdasági növekedést eredményeznek majd. Ha a gazdasági és monetáris unió tagállamai rendkívüli erőfeszítéseket tesznek, közben gondolnunk kell a folyamatot kísérő pénzügyi ösztönzőkre is. Egyúttal el kell gondolkodnunk az euróövezet megfelelő költségvetési kapacitásának kialakításán.

Nem válhatunk tovább neveltség tárgyává azzal, hogy a világ egyik legerősebb valutájának ilyen sok képviselője van, akik aztán lépten-nyomon ellentmondanak egymásnak. Örülnék, ha egyetlen személy, egyetlen hely, egyetlen hang képviselné a gazdasági és monetáris uniót és az eurót a Bretton Woods-i intézményekben.

Ha már Bretton Woods-nál – és tágabb értelemben az Egyesült Államoknál – járunk, szeretnék szót ejteni az Egyesült Államokkal kötendő szabadkereskedelmi

megállapodásról is. A megállapodás megkötését támogatom. Hiszek abban, hogy ha Földünk két legnagyobb gazdasági térsége és két legnagyobb demokráciája egyesíteni tudja erejét, az az amerikaiak és az európaiak javát egyaránt szolgálja. Bármilyen áron azonban nem fogjuk megkötni ezt a megállapodást. Nem adhatunk lejjebb az egészségügyi előírásainkból. Nem adhatunk lejjebb szociális normáinkból. Nem adhatunk lejjebb adatvédelmi előírásainkból. Nem szeretnék amerikai barátainkkal az adatvédelemről tárgyalni. Nem szeretném továbbá azt sem, ha párhuzamos, titkos bíróságokat állítanánk fel. Jogállamok vagyunk, alkalmazzuk tehát a jogot az Egyesült Államokban csakúgy, mint Európában.

Tegyünk érte, hogy a tárgyalások a lehető legnagyobb átláthatóság mellett folyjanak. Higgyék el, nem fog létrejönni a megállapodás, ha nem tesszük közzé a vonatkozó dokumentumokat – és itt nem a tárgyalási stratégia dokumentumaira gondolok. A megállapodás meg fog bukni a közvélemény szemében, meg fog bukni a Parlament előtt, vegyes megállapodás esetén meg fog bukni nemzeti parlamentjeink előtt. Legyünk tehát átláthatóbbak, hiszen titkolnivalónk nincs. Ne tegyünk úgy, mintha titkolnánk valamit, dolgozzunk átláthatóan, és tegyük nyilvánossá a vonatkozó dokumentumokat.

Az Európai Unió értékekre épül. A világ többi részének szemében akkor vagyunk hitelesek, ha alapvető értékeinkre belül is sokat adunk. Javaslatot fogok tenni arra, hogy jöjjön létre az Alapjogi Charta alkalmazásáért felelős biztosi feladatkör. Szeretném, ha az EU mielőbb csatlakozna az Európa Tanács által kidolgozott emberi jogok európai egyezményéhez.

Továbbra is napirenden marad a megkülönböztetésmentességi irányelv, és igyekszem meggyőzni a Tanácsot arról, hogy legalább az alapelveket mielőbb fogadja el.

A legális és az illegális bevándorlás kérdése csaknem napi szinten foglalkoztatja polgárainkat. Közös menekültügyi politikára van szükségünk, amelyet elő fogok terjeszteni. Át kell gondolnunk a legális bevándorlás kérdését, amelyre Európának az elkövetkező öt évben óriási szüksége lesz. Vegyünk példát az Egyesült Államokról, Kanadáról és Ausztráliáról. Ami nekik már régóta sikerül, nekünk is sikerülhet.

Külső határainkat védjük meg – alighanem ezt már szívesebben hallják. Külső határainkat védjük meg. Vegyük fel a küzdelmet azokkal a bűnözői csoportokkal, akik mások tragédiájából kovácsolnak tőkét. Segítsük meg saját hazájukban azokat, akik hozzánk készülnek, és ne várjuk meg, amíg felszállnak egy földközi-tengeri lélekvesztőre. Tegyük érte, hogy nagyobb szolidaritás alakuljon ki Észak- és Dél-Európa között. Az illegális bevándorlás, a menekültek problémája nem csak Málta, Ciprus, Olaszország vagy Görögország problémája – egész Európa problémája.

A külpolitikára nem szeretnék sok szót vesztegetni. Sürgős szükségünk van közös kül- és biztonságpolitikára. Szeretném, ha a külügyi főképviselőt a jövőben nem szorítanák le a pályáról az európai külügyminiszterek, és ezért mindent meg fogok tenni. A közös külpolitikához elengedhetetlen a kifelé irányuló közös képviselet.

A külügyi főképviseelő, aki széles feladatkört mondhat majd magáénak, más területek illetékes biztosaitól is támogatást kap majd. A védelem területén semmiképpen nem arra törekszünk, hogy az Európai Uniót a NATO alternatívájává tegyük. A két szervezetnek együtt kell működnie és együtt lélegeznie. Megerősített védelmi együttműködésre van szükségünk, amelyet a Lisszaboni Szerződés is előír. A közbeszerzések területén különösen fontos, hogy ne egymás ellen dolgozzunk, hanem még jobban együttműködünk azon beszerzések során, amelyekre közösen szükségünk van.

Az elkövetkező öt évben nem fog új tag csatlakozni az Európai Unióhoz. Aligha elképzelhető, hogy 2019-ig bármelyik tagjelölt ország, amellyel jelenleg tárgyalásokat folytatunk, teljes mértékben teljesítene a csatlakozási kritériumok mindegyikét. A tárgyalások mindazonáltal tovább folynak, annál is inkább, mert a többi európai nemzetnek és európai országnak is hiteles, őszinte európai perspektívára van szüksége. Gondolok itt mindenekelőtt a nyugat-balkáni országokra. Fontos, hogy ez a tragikus sorsú európai térség európai perspektívában gondolkodhasson. Máskülönben újra feltámadnak a régi démonok.

Szerettem volna még bővebben szólni arról, milyen iparpolitikát kell bevezetnünk Európában ahhoz, hogy az európai GDP-n belül 20 %-ra emelkedjen az ipar részaránya. Szerettem volna bővebben szólni Ukrajnáról, amelynek népét innen köszöntöm, és amelynek azt üzenem, hogy tisztában vagyunk vele: olyan európai nép, amelynek helye van Európában.

Szerettem volna bővebben kifejteni, miért tartom szükségesnek, hogy minden európai uniós országban legyen kötelező minimálbér és jövedelemhelyettesítő támogatás. Tenni fogunk ezért.

Szerettem volna elmondani, hogy meggyőződésem szerint meg kell védeni az általános érdekű szolgáltatásokat és a közszolgáltatásokat, amelyeket nem bízhatunk a mindenkori idők szeszélyére. Védjük meg az európai közszolgáltatást!

Szerettem volna még szót ejteni Afrikáról – Afrikáról, erről a hányatott sorsú kontinensről, amelyről gyakran megfeledkezünk. Pedig Afrika erőforrásokban gazdag, különösen humán erőforrásokban gazdag. Ne feledkezzünk meg Afrikáról, és tegyünk meg minden tőlünk telhetőt azért, hogy véget érjen ez a botrányos helyzet, ez a tragédia, ez a nap nap után ismétlődő dráma, amelyben hat másodpercenként éhen hal egy ember, és naponta huszonötezer gyermek válik az éhínség áldozatává. Mindaddig, amíg naponta huszonötezer gyermek hal éhen, Európa nem tétlenkedhet. Európa felelőssége is, hogy a helyzet megváltozzon.

Újra kell kezdenünk: meg kell hallanunk azokat, akik május 25-én üzentek nekünk. Ez azonban nem a forradalom ideje. Nem is az ellenforradalom ideje. Ha azt akarjuk, hogy az európaiak ismét megszeressék Európát, mondjuk el nekik: büszkék vagyunk Európára. Mondjuk el nekik: büszkék vagyunk mindarra, amit az elmúlt évtizedekben tettünk.

Gyakorta elhangzik az a vélekedés, hogy ma már nem merülhet fel a háború és a béke kérdése. A háború és a béke küzdelme pedig továbbra is jelen van az európai

témákban. Magunk is láthatjuk az EU peremét figyelve, hogy a béke mennyire nem maradandó vendég az európai kontinensen.

Legyünk büszkék szüleink nemzedékére és nagyszüleink nemzedékére, mindazokra, akik a háború után a frontokról és a koncentrációs táborokból visszatérve egyszer s mindenkorra megfogadták: „soha többé háborút” – olyan politikai programot adtak a kezünkbe, amely a mai napig hozza gyümölcseit. Sokkal tartozunk ezért elődeinknek.

Legyünk büszkék arra, hogy a 90-es években sikeresen lezajlott a bővítés, sikerült összebékíteni Európa történelmét és földrajzát, véget vetettünk annak a háború utáni szerencsétlen döntésnek, amely szándéka szerint mindörökre kettészakította volna Európát. Fegyver nélkül, pusztán meggyőződésből újra egyesítettük Európa térképét és történelmét, és őszinte nagyrabecsülésem mindazoknak, akik Közép- és Kelet-Európában egy nap elhatározták, hogy a kezükbe veszik a történelmet. Hogy nem elszenvedői lesznek többé a történelemnek, hanem maguk írják azt. Ne használjuk többé azt a kifejezést, hogy „rég és új tagállamok”. Csak tagállamok vannak, nem újak és nem régiek!

Legyünk büszkék az egységes valuta létrehozására is. Az egységes valuta nem megosztja Európát; az egységes valuta megvédi Európát.

Húsz évig voltam hazám pénzügyminisztere. Hathavonta utaztam Brüsszelbe, hogy újra és újra kiigazítsuk a valutaárfolyamokat. Hathavonta tapasztalhattam meg élőben, mekkora veszéllyel jár a monetáris kuszaság az európai gazdaságra nézve. Számtalanszor voltam tanúja egy-egy állam méltóságvesztésének, amikor kénytelen volt versenyképességének csökkenése miatt leértékelni valutáját. Keserűséggel néztem végig ezeket a szörnyű jeleneteket: akiknek emelniük kellett pénzüket külső értékét, mindig piacaik elvesztésétől tartottak, akiknek pedig le kellett értékelniük, az infláció megugrásától, elszabadulásától féltek.

Ha még most is ebben az európai monetáris rendszerben élnénk, az ukrainai eseményeket követően, a bennünket sújtó és Európát a világ csatározásainak középpontjává tevő gazdasági és pénzügyi válságot követően Európa már régen monetáris harcban állna. Franciaország Németország ellen, Németország Olaszország ellen, Olaszország Portugália és Spanyolország ellen, mindenki mindenki ellen. Az euróhoz kötődő fegyelemnek és törekvéseknek köszönhetjük, hogy olyan monetáris rendet mondhatunk a magunkénak, amely megvéd bennünket. Az euró megvédi Európát.

Ahogy említettem, Görögország sem akart kilépni a valutaövezetből. Mi sem akartuk, hogy Görögország kilépjen a valutaövezetből.

Hol is tartanánk most, ha az elmúlt évtizedekben nem azt tettük volna, amit tettünk, ha nem tettük volna Európát békés kontinenssé, ha nem vetettünk volna véget az európai történelmi és földrajzi megosztottságnak, ha nem vezettük volna be az egységes valutát és ha nem építettük volna ki Európában a világ legnagyobb belső piacát? Senkik lennénk, eszköztelenek, gyengék és fegyvertelenek. Ma viszont Európa elődeink munkájának és meggyőződésének köszönhetően olyan kontinens, amelynek lakosai békében és viszonylagos jólétben élhetnek.

Nem olyan Európát szeretnék, amely nyugodtan megpihenhet történelmi babérjain. Nem olyan Európát szeretnék, amely tétlenül figyeli, hogy mások mit tesznek, cselekszenek, hogyan haladnak. Olyan Európát szeretnék, amely az események fősodrában áll, olyan Európát, amely előrelátóan gondolkodik, olyan Európát, amely nyer, véd, létezik és mintául szolgál mások számára. Merítsünk erőt azokból az elvekből és azokból meggyőződésekből, amelyeket a nagy európaiak hagytak ránk örökül; azok, akik már akkor itt voltak, amikor mi még sehol sem voltunk. Nagyra becsülöm Jacques Delors-t, a Bizottság nagyszerű elnökét. Én magam ugyan soha nem leszek Delors, de Delors kétségtelenül jó barátom és mesterem, akinek munkájából minden nap ösztönzést meríthetek. Nagyra becsülöm François Mitterrand-t, aki azt mondta, hogy a nacionalizmus háborúhoz vezet. Mitterrand-nak igaza volt.

És nagyra becsülöm Helmut Kohlt, a legnagyobb európaít, akit valaha ismerhettem.

Kövessük példájukat: bennük megvolt a szükséges türelem, bátorság, elszántság. Legyen meg bennünk is ugyanaz a bátorság, ugyanaz az elszántság, ugyanaz a türelem. Az a bátorság, az a türelem, az az elszántság, amely az előttünk álló hosszú út megtételéhez és nagy törekvéseink végrehajtásához szükséges.

Nagy dolgokat vihetünk véghez közösen Európáért, polgáraiért, a világért.

Köszönöm a figyelmüket.

Jean-Claude Juncker
az Európai Bizottság megválasztott elnöke

**Mozgásba hozzuk Európát:
Jean-Claude JUNCKER megválasztott
elnök Európai Parlament előtt elhangzott
beszédének fő üzenetei**

Felszólalás az Európai Parlament plenáris ülésén
a biztosi testületről szóló szavazás előtt

Strasbourg, 2014. október 22.

Mozgásba hozzuk Európát: Jean-Claude JUNCKER megválasztott elnök Európai Parlament előtt elhangzott beszédének fő üzenetei

Felszólalás az Európai Parlament plenáris ülésén a biztosi testületről szóló szavazás előtt

Eljött a cselekvés ideje

„Ukrajnától Szíriáig, a Közel-Keletig és Észak-Afrikáig – a szomszédságunk helyzete továbbra is ingatag és bizonytalan. A jobb jövő reményében Európa külső határaihoz érkező nagyszámú bevándorló arra figyelmeztet bennünket, hogy a szolidaritás iránti törekvést össze kell hangolnunk a biztonságos határok igényével. Az Ebolához hasonló, határokon átnyúló egészségügyi veszélyek érthető aggodalommal töltik el polgárainkat.

E súlyos problémákat nem söpörhetjük a szőnyeg alá, és nem is fogjuk. Nem hunyhatunk szemet felettük, és nem is fogunk. Ezért hangsúlyozom, hogy eljött az európai fellépés ideje. Ezért jelentem ki jól hallhatóan és világosan e Ház előtt, hogy Európa problémáit nem vehetjük félvállról.”

Véget kell vetnünk a csőlátásnak

„Amikor szeptember 10-én bemutattam új csapatomat, azt akartam, hogy lássák: gyors és hatékony eredményeket szeretnék elérni. Ezért a vezetésem alatt álló Bizottság nemcsak másképp fog kinézni, hanem másképp is fog működni. Nem úgy, mint a részek összessége, hanem úgy, mint egy valódi csapat. Csőlátás, klaszterek és portfólióhatárok nélkül, úgy, mint egy testületi, politikai szerv. Azt akarom, hogy egy politikai jellegű, végrehajtást végző Bizottság álljon a közjó és az európai polgárok szolgálatában.”

Az aggályok eloszlátása

„A meghallgatások széles konszenzusról tanúskodtak az általam javasolt csapat összetételét illetően. Mindazonáltal Önök bizonyos aggodalmaiknak adtak hangot – a meghallgatások alatt és a velem való kapcsolattartás során. Készen állok arra, hogy a lehető leghamarabb orvosoljam az Önök által az új Bizottság működése szempontjából lényegesnek ítélt problémákat.

Figyelmesen hallgattam az Önök felvetéseit, és ezennel röviden kifejtem, hogyan kívánom eloszlátani számos kérdést érintő aggályait:

1. Az új szlovén biztos, Violeta Bulc meghallgatása rekord idő alatt lezajlott. Ez annak köszönhető, hogy haladéktalanul elvégeztük a portfóliója szükséges változtatásait. Violeta a **közlekedési portfóliót** kapja, míg Maroš Šefčovič, a leköszönő Bizottság tapasztalt tagja az **energiaunióért** felelős alelnök lesz.
2. Úgy döntöttem, Frans Timmermans feladatkörét kiterjesztem oly módon, hogy az magában foglalja a **fenntartható fejlődésre** vonatkozó horizontális felelősséget. Mint tudják, a fenntartható fejlődés az uniós szerződésben (az EUSZ 3. cikkében) foglalt elv, így azt az intézményeknek

valamennyi fellépésük során és szakpolitikájukban szem előtt kell tartaniuk. Ugyanakkor része az Európai Unió Alapjogi Chartájának is, amelyért Frans horizontális felelősséggel tartozik. A fenntarthatósággal és a környezetvédelemmel kapcsolatos aggodalmak fontosak a polgáraink számára. Az új Bizottságban megfelelő eszközök állnak rendelkezésünkre ezek kezeléséhez: magas költségvetéssel és szigorú szabályozással ellátott erőteljes zöld portfóliók útján.

3. A **gyógyszerek és gyógyszeripari termékek** továbbra is az Egészségügyi Főigazgatóság felelősségi körébe tartoznak majd, mivel egyetértek Önökkel abban, hogy a gyógyszerek nem kezelhetők a többi árucikkhez hasonlóan. Az erre vonatkozó szakpolitikát Vytenis Andriukaitis és Elżbieta Bieńkowska közösen dolgozza majd ki; utóbbi a meghallgatása során bizonyította rendkívüli tehetségét.

4. Az **űrpolitika** jelentősen hozzájárulhat az erős ipari háttér további fejlődéséhez Európában – ez az általam vezetett Bizottság egyik prioritása. Ezért határoztam úgy, hogy e témakör a Belső Piaci és Ipari Főigazgatóságon belül marad, ahol Elżbieta Bieńkowska gondozásában jó kezekben lesz.

5. Végül, de nem utolsósorban úgy döntöttem, hogy az **uniós polgárságot** a migrációs ügyekért és az uniós belügyekért – mely kérdések nagyon közel állnak az uniós polgárok szívéhez – felelős biztos, Dimitrisz Avramopoulos hatáskörébe sorolom – ő Vera Jourová igazságügyi és fogyasztóvédelmi biztossal szoros együttműködésben látja majd el e téren feladatát. Egyúttal szeretném újfent kifejezni bizalmamat Navracscics Tibor iránt, aki a meghallgatása során kitűnő teljesítményt nyújtott és bizonyította szilárd elkötelezettségét Európa iránt – ezért Önök alkalmasnak találták biztosnak.”

Beruházó és állam közötti viták

Jól tudom, milyen heves viták övezték a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerségről folyó tárgyalások kapcsán a beruházó és állam közötti vitarendezés kérdését. Hadd szögezzem le még egyszer világosan az álláspontomat, amelyet már július 15-én e Ház előtt is elmondtam, és amelyet politikai iránymutatásomban is megtalálhatnak: a vezetésem alatt álló Bizottság nem fogja elfogadni, hogy az uniós tagállamok bíróságainak joghatóságát a beruházó és állam közötti vitarendezésre irányadó különös szabályozás révén korlátozzák. A jogállamiságnak és a törvény előtti egyenlőség elvének ebben a kérdésben éppúgy érvényesülnie kell, mint bármely más helyzetben.

A tárgyalási meghatalmazás több feltételt is támaszt a szóban forgó esetleges szabályozással szemben, és előírja e szabályozás belföldi bíróságokkal fennálló viszonyának értékelését. E tekintetben tehát semmi sem kötelez bennünket: a meghatalmazás nyitva hagyja a kérdést, mindössze iránymutatásul szolgál.

Úgy gondoltam, hogy e kérdésben tett kötelezettségvállalásom teljesen világos, de örömmel fejtem ki és ismétlem meg még egyszer itt, mivel Önök közül sokan kérték: abban a megállapodásban, amelyet a Bizottság végül e Ház elé fog terjeszteni jóváhagyásra, nem fog szerepelni semmi olyan, ami korlátozná a felek nemzeti bírósághoz fordulásának lehetőségét, vagy lehetővé tenné, hogy titkos bíróságok mondják ki a végső szót a beruházó és állam közötti vitákban).

E kérdésben Frans Timmermans jogérvényesülésért és az alapjogi chartáért felelős alelnök tanácsát kértem ki. **Mindaddig, amíg Frans Timmermans nem látja jónak, nem fog szerepelni a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerségben beruházó és állam közötti vitarendezésről szóló záradék.**

Bizonyos vagyok abban, hogy – az Önök támogatásával – ezen irányvonalak mentén, az európai érdekek és a jogállamiság maradéktalan tiszteletben tartása mellett ambiciózus kereskedelmi megállapodást tárgyalhatunk meg az Egyesült Államokkal.

A beruházási szakadék áthidalása

„Hadd szögezzem le világosan, hogy a vezetésem alatt álló Bizottság – csakúgy, mint a korábbiak – egyenlően fogja kezelni a tagállamokat. És kemények leszünk, ha arra van szükség. **Ideje igazi „átfogó megegyezést” kötni, és létrehozni az országok és a nagyobb politikai pártok olyan széles koalícióját, amelyben a szereplők együttműködnek a strukturális reformok, a költségvetési hitelesség és a beruházások hárompilléres struktúrájában.**

A jelenlegi gazdasági kihívásokra nem adhatunk felülről építkező választ. Nem hiszek a csodákban – Brüsszelnek nincsen csodafegyvere, és nem tud megnyomni semmilyen varázsgombot, amellyel egyszeriben be lehetne indítani a növekedést. A nemzeti és uniós szintű strukturális reformoknak, a költségvetési hitelességnek és beruházásoknak együtt kell haladniuk.”

„Az uniós beruházások szintje a legutóbbi 2007-es csúcs óta csaknem 500 milliárd euróval, azaz 20%-kal csökkent. **Hiányoznak a beruházások. Dolgoznunk kell azon, hogy ezt a szakadékot áthidaljuk.**

Európa segíthet ebben. Amint Önök is tudják, nagyra törő, 300 milliárd eurós növekedési, munkahely-teremtési és versenyképességi beruházási csomagot kívánok előterjeszteni.

Hogy ez a csomag miből áll majd, azt egyelőre még nem fejtem ki részletesen. Hogyan is tehetném, amikor új biztosai csoportom még össze sem ült a megvitatására?

Csak egy kis megelőlegezett bizalmat kérek Önöktől. Szavamat adom Önöknek, hogy amint biztosai testületem hivatalba lép, éjt nappallá téve fog ezen dolgozni.

Ha Önök ma megadják nekünk támogatásukat, a csomagot még karácsony előtt előterjesztjük. Ez nem ígéret, hanem bejelentés.”

A Juncker-Bizottság első jogalkotási kezdeményezései

„Európa nap mint nap veszít azzal, hogy nem **szabadítja fel a hatalmas egységes digitális piacunkban rejlő nagy potenciált.** Nem születnek meg azok a munkahelyek, amelyeknek létre kellene jönniük. Az ötletek – amelyek Európa gazdaságának DNS-ét adják – nem válnak valóra kellő mértékben. Itt az idő, hogy javítsunk ezen”.

„A holnapi, egyre versengőbb világban Európa csak akkor tud felvirágozni, ha **sikerre visszük az energiauniókat.**

Az elkövetkező napokban e témában várható viták tükrében azt kérném, hogy a tagállamokkal együtt jussunk megállapodásra az Európai Tanácson belül, és

egyértelmű mandátummal indulhassunk Párizsba. Ha fejlődést akarunk, mindannyiunknak egy irányba kell húznunk.”

Következtetés

„A polgárok bizalomvesztettek, a szélsőbaloldal és a szélsőjobboldal a sarkunkban van, versenytársaink egyre többet engednek meg maguknak. Ideje új lelket lehelni az európai projektbe.

Óriási kihívások várnak ránk. Hogy hogyan alakítjuk ezeket, rajtunk áll. Ha a jövőben is szerephez akarunk jutni, akkor most is szerepet kell vállalnunk. Rajtunk múlik, hogy biztosítsuk, hogy mindenben, amit teszünk, rajta legyen az európai szociális modell kézjegye. Mert Európa valamennyiünk védőpajzsa, akik ezt a csodálatos földrészt a magunkénak mondhatjuk.

Itt állok Önök előtt, ebben a Házban, amely az európai demokrácia megtestesítője, és **arra kérem Önöket: hozzák újra lendületbe Európát!**”

Eljött a cselekvés ideje

Felshóalás az Európai Parlament plenáris ülésén a biztosi testületről szóló szavazás előtt

Strasbourg, 22 október 2014

Tisztelt Elnök Úr, Tisztelt Képviselők!

Július 15-én Önök előtt elmondott beszédemben volt szerencsém bemutatni az általános irányvonalat, illetve azokat a jogokat, amelyek a Bizottság megválasztott elnökét a Szerződés alapján megilletik.

Korántsem stílusgyakorlatról volt szó: a programok, projektek, tartalmak és törekvések bemutatására került sor.

A testületemet alkotó biztosoknak – amennyiben Önök kinevezik azt – ezen általános irányvonalhoz kell tartaniuk magukat. Nem várok el biztosaimtól vak engedelmességet. Amint azt Brüsszelben, a biztosi testület bemutatásakor is elmondtam: az én koromban az ember már ne kezdjen diktátori pályafutást. Azt szeretném, ha a biztosok szabadnak éreznék magukat. Arra kérték a Bizottság megválasztott elnökét, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt egy politikai jelleggel rendelkező Bizottság felállítása érdekében – így tehát fogadják el, ha a biztosoknak van politikai véleményük és a gondolataikkal hozzájárulnak majd a Bizottságon belüli vitákhoz. Egy olyan program alapján választottak a Bizottság elnökévé, amely az Európai Parlamenthez köt engem. Szerződtem Önnel, Elnök Úr, ahogyan az Európai Parlamenttel is, és az a szándékom, hogy betartsam, amit e szerződésben vállaltam és idén nyáron ismertettem Önök előtt.

A Bizottság – az Önök jóváhagyásával – november 1-jén lép hivatalba, az intézmény elnöki tisztségét tíz éven át betöltő José Manuel Barroso Bizottságának utódként. Ezúton szeretném kifejezni tiszteletemet José Manuel Barroso iránt, aki egy – el kell ismernünk – rendkívül nehéz időszakban látta el az elnökséget. A Barroso elnök vezette Bizottságnak kezelnie kellett a gazdasági és pénzügyi válságot, illetve annak következményeit. Sikerült tizenhárom új tagállamot bevonnia a sokrétű közösségi szabályozásba. Megítélésem szerint José Manuel Barroso remek munkát végzett, és igen gyakran számomra roppant keménynek tűnő kritikák célpontja volt. Barroso úr nagy szolgálatot tett Európának, és szeretnék köszönetet mondani neki az elvégzett rendkívüli munkájáért.

Júliusban ígéretet tettem egy politikai jelleggel rendelkező Bizottság felállítására; azt ígértem Önöknek, hogy a következő Bizottság politikai jellegű lesz, sőt nagyon is politikai jellegű. Ez egyfajta pártokon átívelő kívánság volt, amelyet sokan kifejezésre juttattak Önök közül. A Bizottság nem magas rangú névtelen tisztviselők gyülekezete. A főigazgatóknak – akik mindegyike hozzáértő szakember – kell engedelmeskedniük a biztosoknak, és nem fordítva.

Tehát mindent elkövettem annak érdekében, hogy a kormányok és a megválasztott elnök igazi „nagygyúkat” nevezzenek ki a Bizottság tagjainak.

A biztosi testületemet alkotó férfiak és nők nagy felelősséggel járó, fontos tisztségeket töltöttek be a saját országukban. A Bizottság négy korábbi miniszterelnökből, tizenkilenc korábbi miniszterből, három korábbi külügyminiszterből, több korábbi pénzügyminiszterből, hét leköszönő biztosból és az Európai Parlament nyolc volt képviselőjéből áll majd. Ez alátámasztja azt a tényt, hogy a Bizottságnak fokozottan politikai jellegűnek kell lennie.

Erőteljesebb politikai jelleggel rendelkező Bizottságot ígértem Önöknek: az összetétele jelzi, hogy még inkább politikai jelleggel bír majd az előző Bizottságoknál. Júliusban hatékonyabb Bizottság felállítására tettem ígéretet, ami közös óhajunk volt e képviselőtestület tagjainak többségével. Úgy döntöttem, átalakítom a Bizottság szerkezetét. A Bizottságok történetében most először első alelnököt neveztem ki Frans Timmermans személyében, akit ma reggel kiváltképpen szeretnék üdvözölni.

Azért esett rá a választásom, mert ezer éve ismerem; a döntésemmel ugyanakkor azt a politikai egyensúlyt szerettem volna biztosítani a Bizottság számára, amely a különböző biztosok kinevezésével nem nyilvánult meg kellő mértékben; a legtöbb európai újságban azt olvastam, Frans Timmermans lesz a jobbkezem: remélem, hogy azért időként a bal kezem is lesz majd, bár ez nehezen fog sikerülni.

Több alelnököt neveztem ki. A főképvisező asszonyt alelnökké neveztem ki, ahogyan azt a Szerződés előírja; továbbá szándékomban állt a költségvetésért felelős biztos alelnökké történő kinevezése is, mivel a költségvetés kidolgozása és végrehajtása a jellegéből fakadóan horizontális feladat; végül úgy gondoltam, felkérem a volt miniszterelnököket arra, hogy lássanak el koordinátori feladatokat a biztosi testületen belül. A miniszterelnökök hozzászoktak már ahhoz a nehéz feladathoz, amit mások munkájának összehangolása jelent. Néha sikerül nekik, néha nem, de azt jól tudják, miről is van szó, amikor koordinációról beszélünk. Így tehát felkértem a korábban miniszterelnöki tisztséget ellátó biztosokat, hogy legyenek a Bizottság alelnökei. Frans Timmermanst megbíztam a szubszidiaritás – ahogy a franciák mondják: a dereguláció – elvének alkalmazásával. Ez igen fontos ügy. Azt mondtuk és azt ígértük választóinknak és az európai polgároknak, hogy Európát egy olyan gépezetté, testületté, törekvéssé, gyárrá változtatjuk, amely a nagy problémákkal foglalkozik, nem pedig az olyan kisebb horderejű ügyekkel, amelyek könnyebben orvosolhatók az egyes tagállamokban és önkormányzati szinten. Timmermans úr kiemelt figyelmet szentel majd a minőségi jogalkotás elveinek. Ez nehéz munka lesz, amely valamennyi biztos bevonásával zajlik, hiszen valamennyi biztosnak ki kell vennie részét az Európai Unió, illetve annak beidegződései és politikai magatartásformái javítására irányuló erőfeszítésekből. Úgy döntöttem, ezenkívül megbízom Frans Timmermanst a fenntartható fejlődés témakörével is – ez igen fontos törekvés, távolra mutató projekt, olyan aggodalom, amellyel napi szinten foglalkozni kell. Nem állt módomban követni az Önök környezetvédelmi bizottságának javaslatát, amely szerint a „fenntartható fejlődés” feladatkörét a növekedésért és beruházásokért felelős alelnökre kellett volna bíznom: úgy döntöttem Frans Timmermansra ruházom ezt a közös tevékenységeink szempontjából rendkívül fontos témakört, mivel az Alapjogi Charta – amelynek tiszteletben tartása jórészt Timmermans úr munkájától függ majd – már előírja a

fenntartható fejlődés tiszteletben tartásának kötelezettségét, ahogyan arról a Szerződés 3. cikke is rendelkezik.

Az általam választott alelnökök felelnek majd a Bizottság azon prioritásaiért, amelyeket idén júliusban ismertettem Önök előtt. Egy alelnök az energiaunióért lesz felelős, annak valamennyi dimenziójával együtt, ideértve a megújuló és alternatív energiákat is. Egy alelnököt a növekedés és beruházás témakörével bízik meg, egy alelnök az európai digitális piacért, egy másik alelnök pedig az euróért és a társadalmi párbeszédért felel majd. Ők nem olyan kistestűek, akik kiiktathatják a többi biztost. A Bizottság biztosai egyenjogúak: vannak köztük projektekért felelős alelnökök, koordinátorok, animátorok, erőegyesítők, az ötletek és kezdeményezések rendszerezői. A parlamenti meghallgatások során és a közzétett közvélemény meghatározó részében sok kétséget és számos megválaszolatlan kérdést fedeztem fel azt illetően, hogy mit is takar a Bizottság munkáját koordináló alelnökök tisztsége. Meglepetéssel olvastam mindezt. Mindenki azt hangoztatta nekem, hogy a Bizottságnak hatékonyabban kell működnie. Mindenki, vagy szinte mindenki kifogásolta, hogy a biztosi testület 28 biztosból áll, vagyis országonként egy-egy biztosból: szerintük túl sokan vannak. Választhattam: vagy elvégzem az intézmény szerkezetének felülvizsgálatát, vagy oly módon aprózom fel a feladatköröket, hogy azokat szétszathassam a 28 biztos között. A kérdés tehát egyszerű: azt szeretnék-e Önök, hogy 28 olyan biztosunk legyen, akik mindegyike a saját kis irodájában, egyfajta elefántcsonttoronyba zárkózva végzi munkáját, a Bizottságra háruló feladatkörök felaprózása és részterületekre bontása után neki jutott korlátozott feladatkörrel, vagy inkább olyan biztosokat kívánnak, akik a tevékenységüket koordináló alelnökök baráti felügyeletével teszik a dolgukat. Szólniuk kellett volna, ha a korábbihoz hasonló Bizottságot szerettek volna. Viszont ha hatékonyabb Bizottságot szeretnének, egy olyan Bizottságot, amely a szárnyai alá veszi Európa nagy törekvéseit, rendszerezi azokat és megfelelő keretet biztosít számukra, akkor nincs más választásunk, mint egy bizonyos számú alelnököt megbízni a Bizottság nagy politikai prioritásainak végrehajtásával.

Engedjék meg, hogy két példát említsek Önöknek: az egyik alelnök az euróért és a társadalmi párbeszédért felelős, egy másik alelnök a gazdasági, pénz- és adóügyekért, egy harmadik pedig a szociális ügyekért. Azután itt van az európai szemeszter. Nyilvánvaló, hogy a felelős alelnöknek össze kell hangolnia a szociális ügyekért felelős biztos kezdeményezéseit a gazdasági és pénzügyekért felelős biztos kezdeményezéseivel. Az európai szemeszter nem gazdasági és pénzügyi szemeszter. Az európai szemeszter nem más, mint a Bizottság egyes országokra vonatkozóan kiadott ajánlásai, és ezen ajánlásoknak szükségszerűen számításba kell venniük az európai gazdasági és monetáris integráció szociális szempontjait.

Az „AAA” minősítés körül valóságos vita bontakozott ki. Az „AAA” minősítést mindenki szereti. Az euróövezetben valójában már csak két olyan országot találunk, amely „AAA” minősítést élvez: Németországot és Luxemburgot. Németországnak jó esélye van a minősítés megtartására; ami Luxembourgot illeti, majd meglátjuk, mit hoz a jövő. Én azonban azt szeretném, ha az EU egy másfajta „AAA” minősítéssel is felvértezné magát. Azt szeretném, ha Európa elnyerné a szociális „AAA” minősítést – a szociális „AAA” minősítés legalább olyan fontos, mint a gazdasági és pénzügyi „AAA” minősítés.

Kineveztünk egy, a növekedésért és a beruházásokért felelős alelnököt. Az ő feladata lesz mindazon biztosok tevékenységének összehangolása, akik hozzájárulnak a növekedési és beruházási szakpolitikához. Közéjük tartozik többek között a közlekedési biztos, a digitális gazdaságért felelős biztos, a már említett gazdasági, pénz- és adóügyekért felelős biztos, a szociális ügyekért és a foglalkoztatásért felelős biztos, a tőkepiaci unióért felelős biztos, a belső piacért felelős biztos, és még sorolhatnám.

Amennyiben ambiciózus beruházási csomagot kívánunk az európai polgárok – és így először is a Parlament – elé terjeszteni, valakinek el kell végeznie a szervezést. És mivel több olyan feladatkör létezik, amelyet össze kell vonnunk, ahogyan több olyan biztos létezik, akiknek egy tengely köré kell építeniük különböző politikáikat, nyilvánvalóan szükségünk lesz egy alelnökre, aki összehangolja a munkát. Véget kívánok vetni a csőlátásnak, véget kívánok vetni annak az irányítási módnak, amely azt feltételezi, hogy minden egyes biztos elszigetelten dolgozzon; véget kívánok vetni az elefántcsonttorony-jelenségnek, amelyet oly gyakran tapasztalhatunk, ha megfigyeljük a Bizottság munkáját.

Szeretném felhívni figyelmüket egy olyan szempontra, amelyet gyakorlatilag egyetlen hozzászóló sem említett meg: az új intézményi szerkezet nagy vesztese nem más, mint jómagam... Azon egyszerű okokból, hogy az elnöki előjogaim egy tetemes részét átruháztam alelnökeimre. Nem iktathatunk be projektekért felelős alelnököket úgy, ha közben az elnök továbbra is olyan szerepet tölt be a Bizottság élén, mint eddig. Vagyis ahhoz, hogy egy adott kérdés a Bizottság napirendjére kerüljön, mindenekelőtt a koordinációért felelős alelnök jóváhagyását és beleegyezését kívánom megszerezni. Emlékeztetni kívánok azonban arra – mindenféle fenyegetés nélkül –, hogy az, aki a saját előjogait átruházza, alkalmasint vissza is veheti azokat. Máskülönben az alelnökök felelősek azokért a munkákért, amelyek mindaddig a Bizottság elnökének előjogait képezték.

Júliusban azt ígértem Önöknek: ügyelni fogok arra, hogy az új Bizottságban megfelelő számú nő kapjon helyet. Kilenc női biztosunk van, vagyis ugyanannyi, amennyi a Barroso elnök úr vezette Bizottságban volt. Komoly küzdelmet folytattam azért, hogy a nemzeti kormányok kilenc női biztosjelöltet javasoljanak. Július végén – két héttel az Önök előtti felszólalásom után – mindössze három nő szerepelt a kormányok által javasolt biztosjelöltek között: számos kormányt kellett meggyőznöm, hogy küldjenek női biztost, és sok férfi jelölttel szemben kellett kifogást emelnem – nem árurom el, kik azok, mert nem szeretném kellemetlen helyzetbe hozni azokat a miniszterelnököket, akiket sikerült meggyőznöm, hogy javasoljanak női biztost. De ismerjük el, kilenc nő a 28 biztos közül – továbbra is nevetséges arány.

Tehát, mivel mi elvileg valamennyien valamely nemzeti politikai párthoz tartozunk, és mivel elvileg valamennyien ismerjük a saját miniszterelnökünket, már holnap reggeltől elkezdhetik felhívni a saját kormányuk figyelmét e kérdés jelentőségére. Egy kissé zavarban vagyok, amikor ezt kérem Önöktől, mivel Luxemburg sem női jelöltet nevezett ki biztosnak. Minden bizonnyal megteszi ezt legközelebb, hiszen Reding asszony tizenöt éven át tevékenykedett biztосként.

Júliusi vitánk során elmondtam Önöknek, Kedves Barátaim, hogy kiemelt figyelemmel kísérem majd a meghallgatásokat. Hogy is ne szentelnék figyelmet a

meghallgatásoknak? Bevallom, változó érdeklődéssel követtem a parlamenti meghallgatásokat, szám szerint 29-et. Júliusban azt mondtam, hogy a Bizottság nem a Főtitkársága sem az Európai Tanácsnak, sem a Miniszterek Tanácsának, és én nem leszek az Európai Parlament ajtónállója. Figyelemmel hallgattam azt is, amit Önök mondtak, és jónak láttam számos következtetést levonni a meghallgatásokból, amelyeknek szem- és fültanúi voltunk. A Szlovénia által javasolt biztos helyébe egy másik szlovén biztost kellett állítani, és én úgy döntöttem, a nagy fontosságú közlekedési tárcát bízom rá. Mivel nem kívántam megkérdőjelezni a Bizottság alapvető szerkezetét, úgy döntöttem, Šefčovič urat nevezem ki az energiaunióért felelős biztosként, mivel az elmúlt évek során ő már betöltött alelnöki tisztséget, így tehát tisztában van azzal, mit jelent az a koordinátori munka, amelyet elvárok tőle. Mint már említettem, Frans Timmermans barátomnak felajánlottam, hogy a portfóliójához hozzácsatolom a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos valamennyi szakpolitikát. Rendkívüli figyelemmel hallgattam mindazokat, akik kifogásolták, hogy a gyógyszerekkel és gyógyszerkészítményekkel kapcsolatos feladatokat áthelyeztem az egészségügyért felelős biztos portfóliójából a belső piacért felelős biztos portfóliójába. Ezt nem azzal a hátsó gondolattal tettem – és akik ismernek, ezt jól tudják –, hogy a gyógyszerek, az egészségügyi termékek és maga az orvosi tevékenység ugyanolyan árucikk, mint a többi: az egészség nem árucikk. Így tehát, eleget téve annak a kérésnek, hogy teremtsék rendet a feladatkörök ilyesfajta megoszlásában – ez a kívánság a parlamenti meghallgatások során hangzott el, majd azt az orvosi szakmák nagy része is átvette –, úgy döntöttem, az érintett feladatköröket visszahelyezem az egészségügyi biztos portfóliójába.

Az úrpolitikát ígéretes területnek tekintem. Ésszerűbbnek tűnt számomra, hogy a belső piacért felelős biztost bízom meg az úrpolitikával kapcsolatos feladatokkal, ahogyan ez az előző Bizottságok összeállítása során is történt. Ami az állampolgárságot illeti: igen, figyelemmel kísértem az Önök vitáját e kérdésben, és nyitottan fogadtam azokat az észrevételeiket, melyek bizonyos nemtetszésüknek adtak hangot, ezért tehát úgy döntöttem, hogy az állampolgársággal kapcsolatos feladatokat a migrációért és a belügyekért felelős biztosra bízom, természetesen az igazságügyi biztossal megosztva. Navracsics úr portfólióját kiegészítettem a sporttal.

Végezetül, Elnök Úr: jól tudom, a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerségről folyó tárgyalások kapcsán milyen heves viták zajlottak a beruházó és állam közötti vitarendezés körül. Hadd szögezzem le tehát még egyszer világosan, amit már július 15-én elmondtam e Ház előtt, és amit politikai iránymutatásomból is kiolvashatnak: nem fogom elfogadni, hogy az uniós tagállamok bíróságainak joghatóságát a beruházó és állam közötti vitarendezésre irányadó különös szabályozásokkal korlátozzák. Ebben a kérdésben éppúgy érvényesülnie kell a jogállamiságnak és a törvény előtti egyenlőség elvének, mint bármely más kérdésben. A tárgyalási meghatalmazásban több feltétel is szerepel a szóban forgó esetleges szabályozással szemben, többek között az, hogy értékelni kell e szabályozás belföldi bíróságokkal fennálló viszonyát. E tekintetben tehát semmi nem kötelez bennünket: a meghatalmazás nyitva hagyja a döntést, mindössze iránymutatással szolgál számunkra. Bár azt hittem, hogy e kérdésben teljesen egyértelmű az elkötelezettségem, örömmel fejtem ki és ismétlem meg még egyszer itt, mivel Önök közül sokan kérték: abban a megállapodásban, amelyet majd a Bizottság e Ház elé fog terjeszteni jóváhagyásra, nem fog szerepelni semmi olyan, ami korlátozná azt a lehetőséget, hogy a felek nemzeti bírósághoz forduljanak, vagy

lehetővé tenné, hogy a beruházó és állam közötti vitákban titkos bíróságok mondják ki a végső szót.

E kérdésben újfent kikértem Frans Timmermans jogérvényesülésért és az Alapjogi Chartáért felelős alelnök véleményét. Mindaddig, amíg Frans Timmermans nem látja jónak, nem kerül be a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerségbe beruházó és állam közötti vitarendezésről szóló záradék. Meggyőződésem, hogy ezen irányvonalak mentén a tárgyalásokon – az Önök támogatásával – ambiciózus kereskedelmi megállapodást hozhatunk létre az Egyesült Államokkal, az európai érdekek és a jogállamiság maradéktalan tiszteletben tartása mellett. Szilárdan elkötelezett vagyok az Egyesült Államokkal kötendő kereskedelmi megállapodás iránt, ugyanakkor a kampányban ígéretet tettem ennek a Parlamentnek arra, hogy semmiképpen nem hagyom figyelmen kívül az európai szabályokat. Az amerikaiakkal meg kell egyeznünk. Frans Timmermans irányításával létre fog jönni a megállapodás, de addig is szerettem volna, ha ebben a kérdésben a lehető legvilágosabb az álláspontom.

Tisztelt Elnök úr! Szeretnék szólni néhány szót a világbajnok nyelvén is – még ha a világbajnok a jelek szerint éppen nem is éli csúcsformáját.

Az elnök úr abban bizakodik, hogy ez a mélyrepülés átmeneti jellegű lesz. Nem ártana pedig, ha a németek is megszoknák a gondolatot, hogy a tartós gyengélkedés őket is utolérheti.

Szeretnék részletesebben kifejtetni néhány olyan kérdést, amely az elmúlt hét vitáiban kiemelt szerepet játszott.

Júliusban 300 milliárd eurós beruházási csomag előterjesztésére tettem ígéretet. A beruházások beindítása alapvető fontosságú az európai gazdaság és az Európában élő és dolgozó emberek szempontjából. A beruházások szintje Európában rendkívüli mértékben – a válságot megelőző 2007-es évhez képest átlagosan több mint 20%-kal, de Portugáliában 36%-kal, sőt Görögországban 64%-kal – esett vissza. Az a gazdaság, amelyben nem kerül sor beruházásokra, képtelen növekedni. Az a gazdaság pedig, amely nem képes a növekedésre, képtelen biztosítani a foglalkoztatást. Ez a beruházási program tehát igen fontos számomra. Szeretném minden kétséget kizáróan leszögezni: bármennyien is igyekeznek erről – érthető módon – lebeszélni, fáradozásaik hiábavalók: ezt a beruházási programot elő fogom terjeszteni.

A beruházási programot nem finanszírozhatjuk újabb adósságok révén. Gondoskodnunk kell arról, hogy a közpénzek intelligens felhasználása minél több magánberuházást vonjon maga után. A gazdaság szereplőinek is tisztában kell lenniük azzal, hogy kötelességeik vannak a társadalommal szemben. A munkanélküliséggel szembeni fellépés nem csak az állam feladata: ebből a felelősségből a gazdaságnak éppúgy ki kell vennie a részét. Arra buzdítom tehát az európai gazdaság résztvevőit: vegyék ki a részüket az európai munkaerő-piaci helyzet javításából és az elmozduláshoz szükséges sürgős beruházások elindításából.

Ezt a beruházási programot eredeti szándékkal szemben nem megbízatásom első három hónapjában fogom előterjeszteni: Jyrki Katainen illetékes alelnökkel már karácsony előtt elő sort fogunk keríteni rá. A fellépés sürgető és nem tűr halasztást.

Ez a beruházási program nem hasonlít azokra a gazdaságélénkítési tervekre, amelyekkel egyik-másik tagállam már a hetvenes években kísérletezett. Egy ilyen gazdaságélénkítési terv csak rövid távú eredményeket hozna, nekünk azonban célirányos beruházásokra van szükségünk, amelyek középtávú növekedést gerjesztenek: olyan beruházásokra, amelyek az európai gazdaság erejét növelik. Nem arról van szó, hogy egyszerűen pénzt mozgassunk meg azt a benyomást keltve: lám, teszünk valamit. Sokkal inkább arról, hogy a magánszektor bevonásával középtávon erősítsük az Európai Unió növekedési tényezőit és növekedési potenciálját. Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy a legfontosabb teendők a munkanélküliség csökkentése. Ahhoz, hogy a sok tagállamunkban felháborítóan magas ifjúsági munkanélküliséget visszaszorítsuk, mindennél fontosabb, hogy elnyerjük a magángazdaság támogatását, még ha ez önmagában még nem is elegendő.

Magától értetődik, hogy e globális erőfeszítések részeként tovább kell dolgoznunk az európai digitális menetrenden és a digitális belső piacon is. E fontos terület Günther Oettinger kollégám hatáskörébe fog tartozni. A vonatkozó szükséges beruházások az elkövetkező években egymagukban mintegy 250 milliárd eurós lendületet adnak majd a növekedésnek. Ezt a projektet mindenképpen véghez fogjuk vinni.

Az elmúlt hónapokban sokan bírálták és vitatták a stabilitási paktumot – miközben kevesen gondolták valójában alaposan végig, miről is van szó. Szeretnék ezzel kapcsolatban is egyértelműen fogalmazni: tartani fogom magam – az Európai Bizottsággal együtt – az Európai Tanács június 27-i ülésén elmondottakhoz: a szabályok nem változnak. Júniusban kivétel nélkül mind a 28 kormány egyetértett abban, hogy nem a szabályozáson kell változtatni. Ehelyett a szabályozás alkalmazása során azzal a rugalmassággal kell eljárni, amelyet a Szerződés és más jogi aktusok vonatkozó rendelkezései biztosítanak. Amit az Európai Tanács elvár tőlünk, és amiről már július 15-én is beszéltem e Ház előtt, azt végre fogjuk hajtani – és ehhez költségvetési fegyelemre, rugalmasságra és strukturális reformokra van szükség. Ha nem valósítjuk meg azokat a strukturális reformokat, amelyek tartósan felélénkítik az európai gazdaságot és az európai munkaerőpiacokat, nem lehet szó rugalmasságról.

Néhány kollégámnak azt tanácsolnám, hogy hagyjanak fel azzal a megközelítéssel, amely szerint csak a túlzott megszorítás és takarékoság vezethet automatikusan a növekedés és a munkaerő-piaci impulzusok újraélesztéséhez. Ugyanígy nincs igaza annak sem, aki a fordítottját gondolja: a költségvetési hiány és a magas adósságállomány éppoly kevésbé vezethet automatikusan növekedéshez. Ha ugyanis a nagy költségvetési hiány és adósságállomány valóban növekedést eredményezne, Európának már régen minden idők legnagyobb növekedését kellene produkálnia, hiszen ekkora adósságteher még soha nem hárult ránk. Tévedésben vagyunk azonban akkor is, ha úgy véljük, a költségvetési konszolidáció egymagában fokozza majd a növekedést, anélkül, hogy meglenne a szükséges rugalmasság és a szükséges strukturális reformok. Mind a kettőre szükség van ahhoz, hogy megfelelő

ütemben haladhassunk előre: költségvetési fegyelemre és beruházásokkal kísért növekedésorientált politikára egyaránt.

Végül azt tapasztaltam, Hölgyeim és Uraim, hogy számos kérdés merült fel azzal kapcsolatban, amit júliusban a bővítésről mondtam. Kineveztem egy, a szomszédságpolitikáért és a csatlakozási tárgyalásokért felelős biztost. Az Önök bizottságai közül néhány a szóban forgó portfólió átnevezését javasolta, hogy ezentúl „szomszédságpolitikáért és bővítésért felelős biztos” legyen a neve. Hosszas tépelődés után – amelyet először saját magammal, majd néhány barátommal folytattam – úgy döntöttem, hogy az érintett portfóliót „a bővítési tárgyalásokért felelős biztos”-nak nevezzük el. Én nem szeretném megtéveszteni sem az embereket, sem a népeket: ne hitegessék a tagjelölt országokat azzal, hogy a következő öt év során az Európai Unió tagjaivá válhatnak. Ennek a Bizottságnak a hivatali ideje alatt nem lesz új tagfelvétel: az egyszerűen kivitelezhetetlen lenne.

Ezért ne beszéljünk valótlanságokat. Ne keltsük azt a hiú reményt a csatlakozásra váró országokban, hogy az elkövetkezendő öt évben sor kerülhet a belépésükre. Természetesen a bővítési tárgyalások töretlen lendülettel, ugyanolyan lelkesedéssel és elkötelezettséggel folynak majd tovább, ahogyan eddig. És szeretném üdvözölni a tagjelölt országokat, illetve azt üzenem nekik: igen, ha a helyzet úgy kívánja, a tárgyalások felgyorsulnak, nem valószínű azonban azt hinni, hogy 2019-ig sikerül is lezárunk azokat.

Végül hadd említsek meg egy másik problémát, amely engem és Önöket egyaránt nagyon aggaszt: az Európai Unió kifizetetlen számláiról van szó.

Ez már régi probléma. Annak idején Verhofstadt úrral, aki hozzám hasonlóan költségvetésért felelős miniszter volt, feltártuk a Költségvetési Tanácsban a kifizetetlen számlákat: az Európai Unió, ha hiteles kíván maradni, nem engedheti meg magának, hogy rossz fizető legyen. Az Európai Uniónak teljesítenie kell a kötelezettségeit.

Íme, Hölgyeim és Uraim, az a néhány pontosítás, amelyet szerettem volna hozzáfűzni a vitáinkhoz és az Önök számos, tisztázásra váró kérdéséhez.

Egy olyan nemzetközi környezetben élünk, amely nap mint nap emlékeztet bennünket arra, hogy a világunk egyre veszélyesebb. Az Iszlám Államnak nevezett mozgalom az európai értékek ellensége: nem fogadhatjuk el a hasonló cselekményeket.

Az Ebola-járvány erőteljes, gyors, szervezett és összehangolt fellépést tesz szükségessé: az a benyomásom, hogy nem álltunk a helyzet magaslatán, amikor fel kellett vennünk a küzdelmet ezzel a járvánnyal szemben.

Végtelen szomorúsággal állapítom meg, hogy addig, amíg a betegség csupán az afrikai kontinenst érintette, semmit sem tettünk. Amint a járvány Európában is felütötte a fejét, máris lépéseket tettünk – holott már azt megelőzően cselekednünk kellett volna.

Az illegális migrációval kapcsolatos problémák továbbra sem enyhültek. Felkértem a korábbi görög külügyminisztert és a korábbi görög honvédelmi minisztert, hogy vállalják el ennek az ügynek a kezelését, a humanitárius segítségnyújtásért felelős ciprusi biztost pedig arra kértem, hogy mielőbb utazzon Afrikába és biztosítsa ott az Európai Bizottság jelenlétét. Az illegális és legális migrációval kapcsolatos problémákat a – reményeim szerint november 1-jén hivatalba lépő – Bizottság igazi prioritásként kezeli majd.

Megismétlem, amit már júliusban is elmondtam: azt szeretném, ha újra felfedeznék a közösségi módszer előnyeit. Azt szeretném, ha ez a Bizottság és ez a Parlament a közösségi módszer újrafelfedezésének szószólói, iparosai és építőmunkásai lennének.

Ha sürges az idő és gyorsan kell dönteni, a kormányközi módszernek is megvannak a maga előnyei, de én hiszek a Parlament–Tanács–Bizottság közötti háromoldalú együttműködés célravezetőségében, és szeretném, ha újra felfedeznék ezt a módszert.

Azt mondtam Önöknek, hogy úgy érezzük, a Parlamenttel ötéves időszakra kidolgozott szerződéshez kell tartanunk magunkat. Az új Bizottság első számú referenciainstanzja a Parlament lesz. A Parlament, amely levonta a közvetlen és általános választójog útján zajló május 27-i választások eredményeinek normális és természetes következtetéseit.

Elismerem, vannak Önök között olyanok, akik nem támogatták, hogy a politikai pártok listavezetőket állítsanak. Ez most így történt, és azt mondom most Önöknek, és különösen azoknak, akik nem támogatták ezt az eljárást: ne zúgolódjanak emiatt.

2019-ben az európai választási kampány igazi páneurópai kampány lesz, és mindenki tudni fogja, még mielőtt az urnához járulna... A demokrácia ugyancsak európai találmány, a demokrácia kontinentális, és ha Európa demokratikusabbá válik, az semmivel sem csökkenti az államok jelentőségét, a nemzetek jelentőségét... A nemzeteket, amelyek – ismétlem – nem átmeneti történelmi képződmények: azért jöttek létre, hogy tartósak legyenek, és Európának tiszteletben kell tartania a nemzeteket és a tagállamokat. Európát nem a nemzetek ellen építjük, hiszen azok saját hagyományokkal, erényekkel, kincsekkel és létjogosultsággal rendelkeznek. Európát nem a tagállamok ellen építjük, hanem azzal a jó szándékkal, amelyet a civil társadalom szintjén, a társadalmaink szintjén, a tagállamaink szintjén, a nemzeti parlamentjeink szintjén szerte Európában tapasztalhatunk.

Elárulom Önöknek meggyőződésemet: hiszek abban, hogy ez a Bizottság lesz az utolsó esélyünk – vagy sikerül közelebb férkőznünk Európa polgáraihoz, vagy elbukunk. Vagy sikerül Európát egy olyan politikai egységgé kovácsolnunk, amely a nagy horderejű dolgokkal foglalkozik és mellőzi a kicsiket, vagy elbukunk. Vagy a tagállamokkal, a kormányokkal, a parlamentekkel, a szociális partnerekkel vállvetve sikerül drasztikusan csökkentenünk a munkanélküliség szintjét, vagy elbukunk. Vagy sikerül visszaadunk az európai ifjúságnak a jövőbe vetett hitét, vagy elbukunk.

Szeretném, ha megragadnánk ezt az utolsó esélyt, és felráznánk Európát az ernyedtségéből: Európa megérdemli ezt, és én számítok Önökre, Hölgyeim és

Uraim, hogy támogatni fogják a Bizottságot az előttünk, az Önök előtt, az európaiak előtt álló számos feladat megoldásában.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

